

Η Ποίηση της Δεκαετίας του '60

Ερευνητική Εργασία Α' Λυκείου

Μουσικό Σχολείο Αγρινίου

2015 - 2016

Α' Λυκείου

Καθηγήτρια: Σταυρούλα Αλεξάκη

Ερευνητική Εργασία α' τετραμήνου

Ιανουάριος 2016

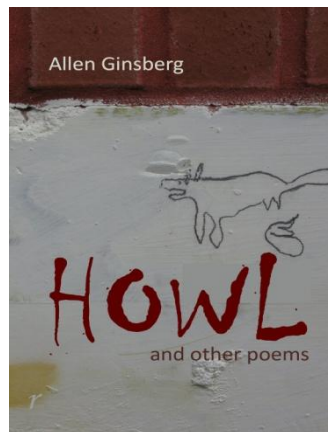
Η Ποίηση της Δεκαετίας του '60

Η δεκαετία του '60 έχει να επιδείξει μια μεγάλη και ποικίλη παραγωγή: Άνθιση της τέχνης και της λογοτεχνίας, πολιτικά και φιλοσοφικά κινήματα, αλλαγές στις κοινωνικές δομές, στις στάσεις και στις συμπεριφορές. Ήταν η εποχή που τα πάντα έμοιαζαν δυνατά, η εποχή που ο κόσμος έμοιαζε σα να ξεκινούσε από την αρχή, η εποχή της αθωότητας και της ελπίδας για έναν καλύτερο κόσμο. Η εποχή που ο άνθρωπος πίστεψε στον άνθρωπο και στην ανθρωπιά του, στη δύναμή του να αλλάξει τον κόσμο, και κοίταξε το μέλλον με αισιοδοξία και την εμπιστοσύνη μικρού παιδιού, αγνοώντας τις δύσκολες συνθήκες όπως είχαν διαμορφωθεί κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και του Πολέμου στο Βιετνάμ (μεταξύ άλλων). Αυτή η ελπίδα, αυτή η σιγουριά, αυτή η μαχητικότητα καταγράφηκε στην «Ποίηση» της εποχής και σάρωσε απ' άκρη σ' άκρη τον πλανήτη επηρεάζοντας με τη δυναμική της και τις επόμενες γενιές.

Counterculture

In the 60s, there was a sort of innocence in the air. People truly believed they could change society. So many people were against materialism and people felt they wanted to share what they had so everyone would have enough. The pacifists actually thought that if they refused to fight, the entire world would be convinced to lay down their arms and bring about an end to war. And the music! Even young people today still listen to it. They admit that there hasn't been anything since. And new forms of verse were read aloud in cafes and accepted with an open mind. Anything innovative and daring was embraced in the art world.

This seminar will examine a range of writers who define the cultural matrix of the sixties in the US. We investigate the struggle for expression of a number of cultural perspectives: women's movement, civil rights and Black Power, and the anti-War movement among others. We will follow the various counter-cultures from their birth through maturity to their decline, and conclude with some attempt to assess the disputed legacy of the sixties for literature and culture.¹

Η εργασία, συλλογικό προϊόν των μαθητών της Α' Λυκείου του Μουσικού Σχολείου Αγρινίου κατά το σχ. έτος 2015 – 2016, ασχολείται με:

1. το ιστορικό – κοινωνικό – πολιτικό πλαίσιο σε διεθνές επίπεδο.
2. την ανάπτυξη των διαφορετικών κινημάτων (για την ειρήνη, τα ανθρώπινα δικαιώματα, το φεμινισμό, την κοινωνική και σεξουαλική ελευθερία).
3. τη μουσική επανάσταση που άνθιζε παράλληλα με τη λογοτεχνία, το θέατρο, τον κινηματογράφο.
4. το αντίκτυπο της εποχής στις μετέπειτα γενιές.

¹ New Trends, Burlington Books

Purple Team

Καθηγήτρια Σταυρούλα Αλεξιάκη

Ερευνητική Εργασία

1 Ιανουαρίου 2016

ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΠΟΥ ΕΠΗΡΕΑΣΑΝ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΤΗ ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ '60

Η δεκαετία του '60 αποτελεί μια περίοδο στην οποία συνέβησαν σημαντικά μουσικά γεγονότα τα οποία επηρέασαν τις επόμενες γενιές. Πράγματι, εκείνη την εποχή συναντάμε μουσικά πρόσωπα με έντονη πολιτική δραστηριότητα αλλά και συγκροτήματα που με τις εμφανίσεις τους ενέπνευσαν όλο τον πλανήτη.

Πιο συγκεκριμένα, η δεκαετία του '60, είναι μια δεκαετία η οποία χαρακτηρίζεται από πολλά κινήματα, φιλελεύθερου χαρακτήρα. Πρωταγωνιστές αυτών είναι η νεολαία μέσα από την οποία εκφράζεται έντονα το κλίμα της αμφισβήτησης, της απελευθερωτικής

ζωντανίας, του αυθορμητισμού και της επανάστασης. Όλα αυτά έφεραν στην επιφάνεια μουσικούς και συγκροτήματα οι οποίοι με τη σειρά τους έθεσαν τα θεμέλια ενός καινούριου καλλιτεχνικού κόσμου.

Hippies: Ένα κίνημα το οποίο δημιούργησε σάλο τη δεκαετία του '60 ήταν οι "hippies".

Η αντικουλτούρα των χίπις (στην Ελλάδα λεγόταν & "Παιδιά των Λουλουδιών") ήταν βασικά ένα νεανικό κίνημα που ξέσπασε στις Η.Π.Α στα μέσα του 1960, και διαδόθηκε ταχέως και σε άλλες χώρες σε όλον τον κόσμο. Η ετυμολογία του όρου "χίπις" προέρχεται από την αγγλική λέξη "hipster" (πρόκειται για εκείνον που απορρίπτει την υπάρχουσα κουλτούρα και υποστηρίζει πιο ελεύθερες απόψεις), και αρχικά χρησιμοποιήθηκε για να περιγράψει τα άτομα με αντικοινωνική συμπεριφορά που είχαν μετακομίσει στο Greenwich Village της Νέας Υόρκης και σε άλλες τέτοιες αστικές περιοχές. Οι δύο αγγλικές λέξεις οι οποίες θεωρούνται η ρίζα του όρου "χίπις" είναι οι "hip" και "her" (πληροφορημένος). Έτσι λοιπόν αναφέρονται στον άνθρωπο εκείνο που "γνωρίζει", και η εκτεταμένη γνώση και ενημέρωση ήταν ένας από τους σκοπούς του κινήματος. Πολλοί, δημιούργησαν τις δικές τους κοινωνικές ομάδες και κοινωνίες, διαφωνούσαν κάθετα με τον Πόλεμο στο Βιετνάμ, άκουγαν ψυχεδελικό ροκ, υποστήριζαν

τη σεξουαλική επανάσταση, και χρησιμοποιούσαν ναρκωτικά όπως μαριχουάνα, LSD και "μαγικά" μανιτάρια έτσι ώστε να καταφέρουν να "εξερευνήσουν" εναλλακτικά και καινούρια πράγματα.

Τον Ιανουάριο του 1967, το Human Be-In στο Κόλντεν Γκέιτ Παρκ (Golden Gate Park) στο Σαν Φρανσίσκο γνωστοποίησε κι έκανε δημοφιλή την κουλτούρα των χίπις, οδηγώντας στο θρυλικό Καλοκαίρι της Αγάπης (Summer of Love) στην δυτική ακτή των Η.Π.Α, και το 1969 στο Φεστιβάλ Γούντστοκ στην ανατολική ακτή.

Η μόδα και οι αξίες των χίπις είχαν μεγάλη επίδραση στον πολιτισμό, επηρεάζοντας τη μουσική, την τηλεόραση, τον κινηματογράφο και τις τέχνες. Από τότε που ξέσπασε το μεγάλο αυτό κίνημα το 1960, πολλές πτυχές της χίπικης κουλτούρας αφομοιώθηκαν από τη mainstream κοινωνία. Η θρησκευτική και πολιτισμική πολυμορφία που δημιουργήθηκε εξαιτίας των χίπις απέκτησε μεγάλη αποδοχή και η φιλοσοφία της ανατολής και οι πνευματικές αντιλήψεις απέκτησαν επίσης μεγάλο κοινό. Η κληροδότηση της κουλτούρας των χίπις μπορεί να γίνει αντιληπτή στο σύγχρονο πολιτισμό και με χιλιάδες μορφές - από το υγιεινό φαγητό και τα μουσικά φεστιβάλ μέχρι σύγχρονες σεξουαλικές απόψεις και επαναστάσεις στον κυβερνοχώρο.

Psychedelic Rock: Η μουσική αρκετών καλλιτεχνών τη δεκαετία του '60 χαρακτηρίζεται από τον όρο ψυχεδελικό ροκ. Όμως τι είναι ουσιαστικά το ψυχεδελικό ροκ;

Το ψυχεδελικό ροκ αποτελεί μία από τις μεγαλύτερες υποκατηγορίες της ροκ μουσικής.

Ονομάστηκε έτσι εξαιτίας της ψυχεδελικής κουλτούρας που αντιμετώπιζαν οι τότε μουσικοί στα μέσα της δεκαετίας του 1960, δηλαδή εθισμός σε ναρκωτικές ουσίες και άλλα. Στην ψυχεδελική ροκ υπάρχουν επιρροές από μεσανατολίτικες μουσικές, καθώς χρησιμοποιούνταν και παραμόρφωση του ήχου στην ηλεκτρική κιθάρα (Τζίμι Χέντριξ).

Το Φεστιβάλ Γούντστοκ θεωρήθηκε το μεγαλύτερο φεστιβάλ της ψυχεδελικής μουσικής

στον κόσμο. Στην ψυχεδελική ροκ χρησιμοποιούνται τα όργανα κιθάρα, μπάσο, τύμπανα και πιθανόν πλήκτρα. Μαζί με το Χαρντ ροκ αποτέλεσαν τα πρόοιμα είδη του metal. Μερικοί τραγουδιστές και συγκροτήματα ψυχεδελικού ροκ είναι οι : Jimmy Hendrics Experience, Τζάνις Τζόπλιν, Pink Floyd και πολλοί άλλοι.

WOODSTOCK

Woodstock: Μία από τις βασικότερες εκδηλώσεις που εξέφραζαν το κλίμα της εποχής είναι το Woodstock. Ξεκίνησε στις 15 και έληξε στις 18 Αυγούστου του 1969. Αυτό το τετραήμερο μουσικό φεστιβάλ, με ροκ χαρακτήρα, έλαβε χώρα σε φάρμα, που ανήκε στον Μαξ Γιασγκούρ, στο Μπέθελ της Νέας Υόρκης. Ο αναμενόμενος αριθμός θεατών κυμαίνονταν στους 60.000, ωστόσο στο χώρο παρευρέθηκαν περίπου 500.000 άνθρωποι, οι περισσότεροι εκ των οποίων ανήκαν στο κίνημα των χίπις. Αρκετοί ήταν οι μουσικοί καλλιτέχνες που δεν κατάφεραν ποτέ να φθάσουν στο χώρο του φεστιβάλ, παραμένοντας στο αεροδρόμιο, λόγω του τεράστιου αριθμού των θεατών. Με τη λήξη του, σχηματίστηκε το μεγαλύτερο μποτιλιάρισμα που είχε ποτέ συμβεί στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής.

Πρωτοστάτες του φεστιβάλ ήταν οι νεαροί Μάικλ Λανγκ, Άρτι Κόρνφελντ, Τζων Ρόμπερτς και Τζόελ Ρόουζενμαν, οι οποίοι είχαν ως στόχο την ανοικοδόμηση ενός μουσικού στούντιο στην περιοχή. Αρχικά, έβαλαν εισιτήριο και τοποθέτησαν φράκτες, περιμετρικά του χώρου, όμως, όταν έμαθαν για τον αριθμό των θεατών, έκοψαν τους φράκτες και σταμάτησαν να εκδίδουν εισιτήρια, ώστε να μη δημιουργηθούν συμπλοκές. Κατά τη διάρκεια του φεστιβάλ, όλο και περισσότερα αυτοκίνητα προσπαθούσαν να πλησιάσουν το σημείο, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί ένα μεγάλο μποτιλιάρισμα. Μέσα στις τρεις αυτές ημέρες, σημειώθηκαν ένας θάνατος από υπερβολική δόση ναρκωτικών, ένα δυστύχημα με τρακτέρ, δύο γεννήσεις, ενώ οκτώ μέλλουσες μητέρες απέβαλαν. Συνολικά, ιατρική βοήθεια χρειάστηκαν πάνω από 5,000 άνθρωποι, οι 797 εκ των οποίων, λόγω υπερβολικής χρήσης ναρκωτικών.

Σε αυτό το φεστιβάλ πήραν μέρος σημαντικά πρόσωπα και συγκροτήματα στον τομέα της μουσικής :

ΚΑΡΛΟΣ ΣΑΝΤΑΝΑ: Γεννημένος στις 20 Ιουλίου 1947, ο Κάρλος είναι Μεξικανός - Αμερικανός μουσικός ο οποίος έγινε διάσημος στα τέλη της δεκαετίας του 1960 με το συγκρότημα του, τους Santana το οποίο πρωτοτύπησε με μια μείξη ροκ και λατινοαμερικάνικης μουσικής. Έπειτα την επιτυχία τους στο Woodstock, ο Santana θέλει να διαφοροποιήσει το χαρακτήρα του συγκροτήματος προσθέτοντας στοιχεία blues, jazz και rock, σε αντίθεση με το υπόλοιπο συγκρότημα που τείνει στο hard rock. Το 2003, το περιοδικό Rolling Stone κατέταξε τον Κάρλος Σαντάνα στο #20 της λίστας με τους 100 μεγαλύτερους κιθαρίστες όλων των εποχών. Έχει κερδίσει 10 βραβεία Grammy και 3 βραβεία Latin Grammy. Γνωστά του τραγούδια είναι: Smooth, Oye como va, Samba Pa Ti, Evil Ways.

ΚΑΡΛΟΣ ΣΑΝΤΑΝΑ

ΤΖΙΜΙ ΧΕΝΤΡΙΞ: Γεννημένος στις 27 Νοεμβρίου του 1942 , ως Τζώνου Άλλεν Χέντριξ, ήταν Αμερικανός κιθαρίστας, τραγουδιστής και συνθέτης. Θεωρείται από πολλούς ως ο κορυφαίος κιθαρίστας στην ιστορία της ροκ μουσικής. Ξεκίνησε το 1961 να παίζει διάφορους ρυθμούς μπλουζ της εποχής. Ο Τζίμι Χέντριξ χρησιμοποιώντας στο μέγιστο δυνατό τους ηλεκτρικούς ενισχυτές καθώς και τις δυνατότητες της μουσικής μίξης άνοιξε νέους ορίζοντες στο είδος αυτό της μουσικής με συνέπεια να καθιερωθεί πολύ γρήγορα. Γνωστά του τραγούδια είναι: Purple Haze, Hey Joe, All Along The Watchtower, Little Wings.

ΤΖΙΜΙ ΧΕΝΤΡΙΞ

ΤΖΟΑΝ ΜΠΑΕΖ: Γεννημένη στις 9 Ιανουαρίου το 1941 είναι Αμερικανίδα τραγουδίστρια της folk, κυρίως, μουσικής και στιχουργός. Από το 1959 που ξεκίνησε την

καριέρα της μέχρι σήμερα έχει ηχογραφήσει περισσότερα από τριάντα άλμπουμ, στα οποία ερμήνευσε τόσο δικά της τραγούδια όσο και τραγούδια άλλων δημιουργών. Οι στίχοι των τραγουδιών της είναι κυρίως στα Αγγλικά και στα Ισπανικά, αλλά έχει ερμηνεύσει τραγούδια και σε άλλες γλώσσες. Επιπλέον είναι ιδιαίτερα γνωστή για την ενεργό συμμετοχή της στο αντιπολεμικό κίνημα κατά τη διάρκεια του πολέμου στο Βιετνάμ όπου συνελήφθη και φυλακίστηκε για τη συμμετοχή της στη διαμαρτυρία στο *Armed Forces Induction Center*, και την υποστήριξη του κινήματος κατά των φυλετικών διακρίσεων. Πολλά από τα τραγούδια της μιλούν για τον πόλεμο και για μια σειρά από κοινωνικά προβλήματα. Μερικά από τα πιο γνωστά της τραγούδια είναι: Donna Donna, Gracias A La Vida, De Colores, We Shall Overcome.

TZOAN MΠΙΑEZ

GRATEFUL DEAD: Ήταν μια αμερικανική ροκ μπάντα η οποία σχηματίστηκε το 1965 στο Πάλο Άλτο της Καλιφόρνια. Η μπάντα ήταν γνωστή για το μοναδικό και εκλεκτικό στυλ του, στο οποίο συντήκονται στοιχεία της χώρας, folk, bluegrass, blues, reggae, ροκ, αυτοσχεδιαστική τζαζ, ψυχεδέλεια, διαστημικός βράχος και για την αφοσιωμένη βάση οπαδών τους, που είναι γνωστή ως «deadheads». Η μπάντα και οι οπαδοί της ("deadheads") συνδέονται στενά με το hippie κίνημα και είχαν θεωρηθεί ως μια μορφή του ιδρύματος στην κουλτούρα της

Αμερικής για πολλά χρόνια. Γνωστά τους τραγούδια αποτελούν: Ripple, Friend of the devil, Touch of grey, Sugar Magnolia.

GRATEFUL DEAD

JEFFERSON AIRPLANE: Οι Jefferson Airplane ή συντομευμένα JA είναι ένα από τα σπουδαιότερα συγκροτήματα του ροκ. Κυριάρχησαν στην αμερικανική μουσική σκηνή κατά το δεύτερο μισό της δεκαετίας του '60 και θεωρούνται ως πρωτοπόροι του ψυχεδελικού ροκ. Πρωτοσηματίστηκαν το 1965 στο Σαν Φρανσίσκο των ΗΠΑ και έπαιζαν ένα μείγμα φολκ και ροκ μουσικής, με επιρροές από το Ντίλαν, τους Beatles αλλά και τους σπουδαίους τζαζίστες της εποχής. Μερικά από τα πιο γνωστά τους τραγούδια είναι: White Rabbit, Somebody to love, Wooden Ships, It's no Secret.

JEFFERSON AIRPLANE

Ωστόσο, υπήρχαν σημαντικοί *απόντες* από το φεστιβάλ οι οποίοι δεν κατάφεραν ποτέ να φτάσουν για προσωπικούς λόγους. Χαρακτηριστικά παραδείγματα ήταν:

BOB DYLAN (λόγω ασθενείας ενός εκ των παιδιών του): Ο Ρόμπερτ Άλλεν Ζίμμερμαν γεννήθηκε στις 24 Μαΐου 1941 στο Ντουλούθ (Duluth) της Μιννεσότα. Μετονομάστηκε σε Μπομπ Ντίλαν και κατά μία εκδοχή, αυτό οφείλεται στην επιρροή από τον Ουαλό ποιητή Ντίλαν Τόμας (Dylan Thomas), ο οποίος πέθανε στην Νέα Υόρκη το 1953, στα 39 του χρόνια, από υπερβολική χρήση οιοπνευματωδών. Θεωρείται πιθανό ότι προς τιμήν του ο Ζίμμερμαν άλλαξε το όνομα του επιλέγοντας το *Bob Dylan*. Έμελλε με αυτό το όνομα, πέρα από μουσικός να γίνει και ποιητής-στιχουργός. Το 1960 άρχισε να παίζει σε διάφορους μουσικούς χώρους, με το νέο του όνομα και έχοντας ως μουσικό πρότυπο τον Γκάθρι. Τραγουδούσε σε πλατείες και *folk bars* στην περιοχή του Γκρίνουιτς Βίλατζ (Greenwich Village). Ο γνωστός μουσικός δημοσιογράφος Ρόμπερτ Σέλτον έγραψε γι' αυτόν: "*Αυτό το αγόρι, μια διασταύρωση παιδιού του κατηχητικού και μπήτνικς έχει μεγάλο ταλέντο*". Σύντομα, ο Ντίλαν υπέγραψε συμβόλαιο με την

πολυεθνική δισκογραφική εταιρεία Κολούμπια. Μέχρι σήμερα ηχογραφεί στην ίδια εταιρεία. Μεγάλες του επιτυχίες ήταν: *Blowin' in the Wind*, *Hurricane*, *Like a Rolling Stone*, *Knockin' on Heaven's Door*.

BOB DYLAN

ROLLING STONES (ασχολούνταν με την παραγωγή του νέου τους άλμπουμ, *Let It Bleed*): Οι Rolling Stones είναι ένα από τα σημαντικότερα βρετανικά ροκ συγκροτήματα που έγινε δημοφιλές κατά τη διάρκεια της "βρετανικής εισβολής" στις αρχές της δεκαετίας του '60. Το ύφος τους βασίζεται στο ροκ εντ ρολ. Το συγκρότημα δημιουργήθηκε στο Λονδίνο το 1962 από τον αρχικό ηγέτη Μπράιαν Τζόουνς, αλλά τελικά επικράτησε η συνεργασία του τραγουδιστή Μικ Τζάγκερ και του κιθαρίστα Κιθ Ρίτσαρντς, οι οποίοι συνέθεταν στίχους και τραγούδια. Οι πρώτες μουσικές συλλογές των Rolling Stones ήταν κυρίως διασκευές αμερικανικών μπλουζ τραγουδιών. Οι Rolling Stones έχουν στο ιστορικό τους περισσότερα από 55 άλμπουμ και έχουν φτάσει στην κορυφή των βρετανικών και αμερικάνικων τσαρτ 32 φορές. Έχουν πουλήσει περισσότερα από 200 εκατομμύρια αντίτυπα, παγκοσμίως. Από το "*Sticky Fingers*" του 1971 μέχρι το "*Tattoo You*" δέκα χρόνια αργότερα, το συγκρότημα κυκλοφόρησε οκτώ δίσκους που έφθασαν στο # 1 στις Ηνωμένες Πολιτείες. Κατά τη διάρκεια της περιοδείας τους

στην Αμερική το 1969, ο διευθύνων των συναυλιών τους Σαμ Γκάτλερ τους σύστησε ως την "μεγαλύτερη ροκ εντ ρολ μάντα στον κόσμο", ένας τίτλος που έχει παραμείνει μέχρι σήμερα. Δημοφιλέστερα τραγούδια τους είναι: Paint it Black, Satisfaction, Can't you hear me knocking, Sympathy for the Devil.

ROLLING STONES

BEATLES: Οι Μπητλς ήταν ένα παγκοσμίου φήμης αγγλικό ροκ συγκρότημα (γνωστό & ως "Σκαθάρια" στην Ελλάδα) από το Λίβερπουλ, αποτελούμενο από τον τραγουδιστή και κιθαρίστα Τζον Λένον (John Lennon), τον τραγουδιστή και μπασίστα Πωλ ΜακΚάρτνεϋ, τον κιθαρίστα Τζορτζ Χάρισον και τον ντράμερ Ρίνγκο Σταρ. Το συγκρότημα έκανε έντονη την παρουσία του κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 1960 και γνώρισε τόσο μεγάλη επιτυχία σε ολόκληρο τον κόσμο, ώστε να παραμένει το πιο δημοφιλές και επαναστατικό συγκρότημα στην ιστορία της μουσικής.

Οι Μπητλς σχηματίστηκαν στο Λίβερπουλ το 1959 και η αρχική τους σύνθεση περιλάμβανε τους Τζον Λένον, Πωλ ΜακΚάρτνεϋ, Τζορτζ Χάρισον, Στιούαρτ Σάτκλιφ (μπάσο και φωνή), και Πιτ Μπεστ (τύμπανα).

Οι περίοδοι της δικής τους ιστορίας, ως γκρουπ, και τα τραγούδια τους απηχούν τις τάσεις και ανακατατάξεις μιας ολόκληρης εποχής. Από τα πρώιμα χρόνια που περιλαμβάνουν τα πρώτα τους βήματα και τις εμφανίσεις τους σε μικρά κλαμπ ως την αρχή της επαγγελματικής τους σταδιοδρομίας (το 1962) και την εθνική τους αναγνώριση. Η "Μπιτλομάνια" είναι η δεύτερη μεγάλη περίοδος που σηματοδοτεί το πέρασμα από την εθνική στη διεθνή αναγνώριση, στην υστερία και τον πανζουρλισμό που προκαλούσαν οι δημόσιες εμφανίσεις τους. Τα χρόνια της μεγάλης παραγωγής και των συνεχών ηχογραφήσεων διαδέχεται η "σόλο περίοδος" κατά την οποία το συγκρότημα διαλύεται και καθένας ακολουθεί τη μοναχική του καριέρα.

Στις 25 Ιουνίου του 1967, στην πρώτη παγκόσμια ταυτόχρονη μετάδοση μέσω δορυφόρου, τραγούδησαν το "*All You Need Is Love*" σε 200 εκατομμύρια ανθρώπους. Ήταν μία από τις πιο δυνατές, ιστορικά και συναισθηματικά, στιγμές στην ιστορία της ροκ μουσικής. Αμέσως μετά τον αιφνίδιο θάνατο του μάνατζέρ τους Μπράιαν Έπσταϊν, γνώρισαν τον Μαχαρίσι Γιόγκι Μαχέσ και ενσωμάτωσαν στοιχεία των ανατολικών φιλοσοφιών. Ίδρυσαν φιλόδοξα τη δισκογραφική εταιρεία Apple, που στέγαζε επιχειρηματικά όλες τους τις δραστηριότητες. Θριαμβευτικά, με το *Abbey Road* και το *Let It Be* (που ήταν τελικά το τελευταίο τους άλμπουμ, αλλά και το τελευταίο τους ζωντανό), η ιστορία των Beatles έφτασε στο τέλος της. Αιτία ήταν οι εσωτερικές διαμάχες, οι συγκρούσεις, οι ανταγωνισμοί και το αγκάθι που ακούει στο όνομα Γιόκο Όνο, η οποία είχε εισβάλει το 1966 στη ζωή του Τζον Λένον.

Μερικά από τα πιο γνωστά τους τραγούδια ήταν: Don't let me down, We can work it out, A day in life, Revolution.

THE BEATLES

JOHN LENNON: Ο Τζον Γουίνστον Όνο Λένον, (αγγλ. *John Winston Ono Lennon*, 9 Οκτωβρίου 1940 – 8 Δεκεμβρίου 1980), 'Τζον Λένον' με συντομία, ήταν Άγγλος μουσικός και ιδρυτικό μέλος του συγκροτήματος των *Beatles*. Εκτός από την επιτυχημένη μουσική του σταδιοδρομία, διακρίθηκε επίσης ως ακτιβιστής του 20ου αιώνα, υιοθετώντας έντονη δράση σε κοινωνικά ζητήματα, ειδικότερα ως ηγετική μορφή του κινήματος ενάντια στον πόλεμο του Βιετνάμ. Η μουσική του επηρέασε πολλούς δημιουργούς και θεωρείται από τους πιο δημοφιλείς και πολυδιασκευασμένους τραγουδοποιούς. Ως μέλος των *Beatles*, τα τραγούδια του αποτέλεσαν αφορμή για τη δημιουργία μια παγκόσμιας κίνησης εκδήλωσης θαυμασμού που ονομάστηκε *Beatlemania*. Μετά τη διάλυση των *Beatles* ακολούθησε ατομική πορεία στη δισκογραφία. Ανάμεσα στις κορυφαίες δημιουργίες του ανήκει το τραγούδι *Imagine* καθώς και το *Give Peace a chance*. Δολοφονήθηκε από κάποιον που θεωρήθηκε οπαδός του στις 8 Δεκεμβρίου 1980. Μαζί με τον Μακάρτνεϋ, ο Λένον υπήρξε ηγετική φυσιογνωμία των *Beatles*, που στη διάρκεια της δεκαετίας 1960-1970 κατάφεραν να αναρριχηθούν στην κορυφή της δόξας. Υπήρξε ένας από τους κύριους συνθέτες του συγκροτήματος, τραγουδιστής και κιθαρίστας, συμμετέχοντας συχνά και στο πίανο. Οι πρώτες συνθέσεις του, διακρίνονταν για την απλοϊκή τους μορφή, τόσο μουσικά όσο και στιχουργικά, με συχνές αναφορές σε ρομαντικές ιστορίες αγάπης. Από τα μέσα της δεκαετίας του 1960, ο Λένον

άρχισε να ωριμάζει ως συνθέτης, ενώ παράλληλα προσπάθησε αρκετές φορές να απεμπλακεί από την έντονα εμπορευματοποιημένη εικόνα του συγκροτήματος, βιώνοντας περιόδους ενθουσιασμού για συγκεκριμένες ιδέες ή ρεύματα.

Οι συνθέσεις του, κατά τη διετία 1966-67, έκαναν ιδιαίτερα αισθητή την επίδραση των «ψυχεδελικών» πειραματισμών του με το LSD, με χαρακτηριστική στιγμή την ηχογράφηση του δίσκου *Sergeant Pepper's Lonely Heart Club Band* (1967).

Η προσωπική δισκογραφία του Λένον είχε ήδη ξεκινήσει πριν τη διάλυση των Beatles, με την ηχογράφηση τριών πειραματικών δίσκων σε συνεργασία με τη Γιόκο Όνο καθώς και τριών ακόμα τραγουδιών, *Give Peace a Chance* (με αντιπολεμικό περιεχόμενο), *Cold Turkey* (σχετικά με την εμπειρία του με την ηρωίνη) και *Instant Karma!*. Μετά τη διάλυση του συγκροτήματος, από τον Απρίλιο μέχρι τον Αύγουστο του 1970, ο Λένον και η Γιόκο Όνο υποβλήθηκαν σε μία «πρωτογενή θεραπεία», κοντά στον Άρθουρ Τζάνοβ, στο Λος Άντζελες. Ακολούθησε η κυκλοφορία του περισσότερο επιτυχημένου δίσκου του, *Imagine* (1971), του οποίου το ομώνυμο τραγούδι εξελίχθηκε σε ένα από τα δημοφιλέστερα του Λένον.

JOHN LENNON

Συνοπτικά, παρατηρούμε κινήματα και μουσικά πρόσωπα εκείνη τη δεκαετία τα οποία διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στη πολιτική και κοινωνική διαμόρφωση των μεταγενέστερων γενεών, κάτι το οποίο θεωρείται αξιοθαύμαστο για τους ανθρώπους του σήμερα με βάση τα μέσα που διέθεταν τότε.

ΠΗΓΕΣ

- Φεστιβάλ Γούντστοκ. Βικιπαίδεια. el.wikipedia.org. 09/12/2015. Web. 29/12/2015
- Κάρλος Σαντάνα. Βικιπαίδεια. el.wikipedia.org. 27/10/2015. Web.29/12/2015
- Τζίμι Χέντριξ. Βικιπαίδεια. el.wikipedia.org. 02/12/2015. Web. 29/12/2015
- Τζόαν Μπαέζ. Βικιπαίδεια. el.wikipedia.org. 01/09/2015. Web. 29/12/2015
- Grateful Dead. Βικιπαίδεια. el.wikipedia.org. 13/02/2007. Web. 29/12/2015
- Jefferson airplane. Βικιπαίδεια. el.wikipedia.org. 31/12/2014. Web. 29/12/2015
- Bob Dylan. Βικιπαίδεια. el.wikipedia.org. 14/11/2015. Web. 29/12/2015
- Rolling Stones. Βικιπαίδεια. el.wikipedia.org. 02/09/2015. Web. 29/12/2015
- Beatles. Βικιπαίδεια. el.wikipedia.org. 26/12/2015. Web. 29/12/2015
- John Lennon. Βικιπαίδεια. el.wikipedia.org. 26/12/2015. Web. 29/12/2015
- Hippies. Βικιπαίδεια. el.wikipedia.org. 26/03/2015. Web. 29/12/2015
- Ψυχεδελικό ροκ. Βικιπαίδεια. el.wikipedia.org. 24/08/2015. Web. 29/12/2015

Solotrio

Αλεξιάκη Σταυρούλα

Ερευνητική Εργασία

18 Ιανουαρίου 2016

ΤΟ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑ ΤΗΣ ΔΕΚΑΕΤΙΑΣ ΤΟΥ 60' ΣΤΙΣ ΜΕΤ' ΕΠΕΙΤΑ ΓΕΝΙΕΣ

Η δεκαετία του 60' ήταν μια περίοδος σημαντικών αλλαγών για την υφήλιο σε πολλούς τομείς όπως τα πολιτικά δικαιώματα, τις φυλετικές διακρίσεις, την ελευθερία του λόγου, την μουσική, τη λογοτεχνία, το χώρο του κινηματογράφου και την επιστήμη. Αυτές οι αλλαγές οφείλονταν στην δημιουργία και ανάπτυξη συγκεκριμένων πολιτικών και φιλοσοφικών κινήματων αλλά και στην άνθηση της τέχνης και του πολιτισμού. Φυσικά τα παραπάνω είχαν μεγάλη επίδραση στις μετ' έπειτα γενιές έως και την σημερινή εποχή.

Στην παρακάτω εργασία θα αναφερθούμε σε δύο χρονικές περιόδους: α)1970-1999 και β)2000-2015, για την πολιτική και την καλλιτεχνική εξέλιξη στο διεθνή και ελλαδικό χώρο.

Η Δεκαετία του 60 και τα κινήματα που αναπτύχθηκαν

Martin Luther King

Εικόνα 1. Ο Μάρτιν Λούθερ Κίνγκ στη περίφημη ομιλία του στην Ουάσινγκτον.

Ως προς τις φυλετικές διακρίσεις γνωρίζουμε στην Αμερική τον Martin Luther King.

Ύστερα από το συμβάν με τη Ρόζα Πάρκς, μία μαύρη γυναίκα δεν παραχώρησε τη θέση της στο λεωφορείο σε ένα λευκό (όπως όριζε τότε ο νόμος) δημιουργήθηκαν πολλές διαδηλώσεις και αναστάτωση. Μετά από κάποια χρόνια

δημιουργήθηκε από τον ιεροκήρυκα Martin Luther King το κίνημα «Συνδιάσκεψη της Χριστιανικής ηγεσίας των πολιτών του νότου». Ο Martin διοργάνωσε πολλές μαζικές

ειρηνικές διαδηλώσεις κατά των προκαταλήψεων αποκορύφωμα των οποίων είναι στις 28 Αυγούστου του 1963 στην Ουάσιγκτον όπου εκφώνησε τον περίφημο λόγο "I have a dream". Το Δεκέμβριο του 1964 του απονεμήθηκε νόμπελ ειρήνης για τις προσπάθειες να επιτύχει την ισότητα των μαύρων στις Η.Π.Α. Ο αγώνας που έδωσε, οδήγησε στην ψήφιση του Νόμου περί Πολιτικών δικαιωμάτων, ο οποίος προώθησε την εξάλειψη των φυλετικών διακρίσεων σε δημόσιους χώρους, από την κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής. Ο Martin Luther King δολοφονήθηκε τις 4 Απριλίου του 1968 στο Μέμφις του Τεννεσί.

Οι ενέργειες αυτές είχαν ως αποτέλεσμα αρχικά τη δικαίωση των μαύρων απ' το ανώτατο δικαστήριο το οποίο ενέκρινε αντισυνταγματικές τις φυλετικές διακρίσεις. Αυτή η απόφαση οδήγησε στην πρώτη νίκη των μαύρων και στην αρχή για μια καινούργια κοινωνία χωρίς στερεότυπα αλλά με ελευθερία κινήσεων και λόγου. Ύστερα από το θάνατο του Martin βλέπουμε πως καταρρέουν οι προκαταλήψεις κατά των μαύρων και αρχίζει να διαμορφώνεται ένα κλίμα ισότητας και σεβασμού για όλους τους έγχρωμους των ΗΠΑ.

Στη σημερινή εποχή, δεν υπάρχει καμία διάκριση μεταξύ λευκών και εγχρώμων πράγμα που αποδεικνύεται σε όλους του τομείς, επαγγελματικούς, καλλιτεχνικούς, θρησκευτικούς και πολιτικούς. Ο καθένας έχει το δικαίωμα να εργαστεί να διασκεδάσει να ζήσει με τις δικές του παραμέτρους χωρίς να κριθεί. Ζωντανό παράδειγμα το 2007 όταν εκλέχθηκε ο πρώτος μαύρος πρόεδρος των Η.Π.Α Μπάρακ Ομπάμα.

Εικόνα 2. Στιγμιότυπο από τα επεισόδια στο Παρίσι

Εικόνα 3. Ένα επίσης γνωστό σύνθημα του κινήματος ήταν το: "Είναι απαγορευμένο να απαγορεύεις"

Εικόνα 4. Ένα από τα συνθήματα του Μάη του 68' ήταν το : «Η ομορφιά είναι στο δρόμο»

Μάης του 68'

Ο Μάης του 68' ή αλλιώς Γαλλικός Μάης έχει χαρακτηριστεί ως ένα από τα σημαντικότερα γεγονότα που συνέβησαν τον 20^ο αιώνα. Οι αντιπαραθέσεις μεταξύ διοικητών πανεπιστημίων και φοιτητών λόγω

της αυταρχικής και καταπιεστικής πολιτικής του de

Gaullie ήταν η αρχή των μεγάλων αναταραχών στη Γαλλία. Οι

συνεχείς προσπάθειες ανάκτησης του ελέγχου από την κυβέρνηση εξαγρίωνε περισσότερο τα πλήθη των φοιτητών. Ως δείγμα συμπαράστασης εισήρθαν στον αγώνα και οι εργαζόμενοι οι οποίοι σε συνδυασμό με τις καταλήψεις των φοιτητών οργάνωσαν πολλές απεργίες και προσπάθησαν να ηγηθούν των εργοστασίων τους. Οι διαμαρτυρίες αυτές οδήγησαν στη διάλυση της Γαλλικής Εθνοσυνέλευσης, την οποία ανακοίνωσε αν και «αυτοεξόριστος» μέσω ραδιοφώνου ο τότε Πρόεδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας Charles de Gaulle. Πρέπει να σημειωθεί πως ο Μάης του 68' δεν ήταν ένα μεμονωμένο και περιορισμένο γεγονός στη Γαλλία καθώς είχαν προηγηθεί στις Η.Π.Α, Γερμανία, Ιταλία, Αργεντινή κ.α.

Οι προσπάθειες των φοιτητών και των εργαζομένων σε διεθνές επίπεδο είχε ως αποτέλεσμα τη ριζική αλλαγή της κοινωνίας αφού μετά τη διάλυση της κυβέρνησης, το κόμμα του de Gaulle υπερψηφίστηκε αλλά όχι για μία συντηρητική διακυβέρνηση αλλά αντίθετα για μία καινούργια Γαλλία ανοιχτή σε κοινωνικές αλλαγές. Ήταν η έναρξη μιας πιο δίκαιης και ελεύθερης κοινωνίας και της τρίτης γενιάς δικαιωμάτων διότι πυροδοτήθηκαν οι αλλαγές σε όλα τα επίπεδα όπως την ισότητα των γυναικών σε όλους τους τομείς, την αποδοχή των ομόφυλων ζευγαριών, την ουσιαστική διδασκαλία στα πανεπιστήμια και τις καλύτερες συνθήκες εργασίας

Βεβαιότητα, το κίνημα το 68' επέφερε την ελευθερία και τη δικαιοσύνη που έχουμε σήμερα ως άτομα στη κοινωνία. Παρ' όλα αυτά, ακόμη, υπάρχουν κοινωνικές ανισότητες εις βάρος γυναικών, εις βάρος εργαζομένων και ομοφυλόφιλων μόνο που δεν είναι εμφανείς καθώς συγκαλύπτονται.

Η παρακαταθήκη του Μάη του 68' ως προς τις τέχνες

Ο Γαλλικός Μάης αποτέλεσε πηγή έμπνευσης για μουσική, λογοτεχνία και κινηματογράφο με μερικά παραδείγματα την ταινία του Bernardo Bertolucci «Οι ονειροπόλοι» που εξιστορεί ένα χρονικό διάστημα από τη ζωή τριών σινεφίλ φοιτητών με φόντο τα γεγονότα του 68' και το μυθιστόρημα του Λόρενς Φερλινγκέτι «Έρωτας τις μέρες της οργής» που εξιστορεί μία ερωτική ιστορία που αναπτύσσεται κατά τη διάρκεια της εξέγερσης.

Ο « Σκληρός » Πόλεμος του Βιετνάμ

Ο Πόλεμος του Βιετνάμ ήταν η μεγαλύτερη ένοπλη σύγκρουση κατά τη διάρκεια του Ψυχρού πολέμου. Θεωρητικά, η μάχη ήταν μεταξύ του Δημοκρατικού Στρατού του Βιετνάμ (Βόρειο Βιετνάμ) και της Δημοκρατίας του Βιετνάμ (Νότιο Βιετνάμ). Στη πραγματικότητα όμως, ήταν ο πόλεμος μέσω αντιπροσώπων μεταξύ των Η.Π.Α. και της τότε Ε.Σ.Σ.Δ. Η Αμερική είχε ήδη επέμβει με στρατιωτική δύναμη πιο πριν αλλά το 1963 κατέφθασαν

Εικόνα 5. Στρατιώτης την ώρα της σύγκρουσης ενώ οι άμαχοι προσπαθούν να ξεφύγουν

στρατιώτες σε μεγάλους αριθμούς.

Οι ένοπλες συγκρούσεις, οι οποίες εντάθηκαν κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 60' καθώς την περίοδο εκείνη οι Γάλλοι είχαν δώσει την Ανεξαρτησία στο Νότιο Βιετνάμ αλλά κατείχαν ακόμη ένα ρόλο προστάτη τον οποίο παρέδωσαν ύστερα

στους Αμερικάνους, ήταν μοιραίες όχι μόνο για την οικονομία αλλά επίσης και για τον λαό

με τρομερές απώλειες και εκατοντάδες τραυματίες. Βασική όμως απόρροια από το συγκεκριμένο πόλεμο δεν είναι παρά μόνο η βαριά ήττα των Αμερικάνων.

Η Σημασία της Μουσικής του 60'για τις επόμενες δεκαετίες

Bob Dylan – John Lennon

Δύο εξέχουσες προσωπικότητες της παγκόσμιας μουσικής είναι ο Bob Dylan και ο John Lennon, δύο μουσικοί που χαρακτήριζαν την έννοια της αμφισβήτησης εκείνης της εποχής.

Εικόνα 6. Bob Dylan

Εικόνα 7. John Lennon

Ο Bob Dylan είχε ένα τρόπο ερμηνείας, μία έκφραση, στίχους, μουσική και συγκεκριμένες πεποιθήσεις που τον έφεραν κατευθείαν στα φώτα της διασημότητας. Μέσα από τα τραγούδια του αναδύονταν η αμφισβήτηση, η άρνηση, η διαμαρτυρία και γι' αυτό το λόγο οι στίχοι του έγιναν και συνθήματα. Παρ' όλα αυτά αρνήθηκε να γίνει η φωνή του κινήματος και γράφει πιο περίπλοκα ρόκ ποιήματα καθώς η ρόκ αποτελεί μουσική διαρκούς αμφισβήτησης. Αν και η δεκαετία του 60' είναι μία εποχή θα λέγαμε πιο άγρια, ο Bob Dylan συνέχισε να γράφει μουσική γυρίζοντας στις ρίζες.

Ο John Lennon, εκτός από τη μουσική του σταδιοδρομία με τους Beatles ήταν σημαντικός ακτιβιστής του 20^{ου} αιώνα και ειδικότερα ηγετική μορφή του αγώνα ενάντια στον πόλεμο του Βιετνάμ, ένα από τα σημαντικότερα γεγονότα της δεκαετίας του 60'.

Η Επίδραση της μουσικής των δύο τραγουδοποιών στις μετ' έπειτα γενιές

Και οι δύο καλλιτέχνες συνέβαλαν πολύ στη δημιουργία του κινήματος ενάντια στο κατεστημένο, ενάντια στο πόλεμο του Βιετνάμ και επηρέασαν πολύ τη νεολαία της εποχής η οποία ήταν η κινητήρια πηγή αλλαγών. Τα τραγούδια και των δύο είναι διαχρονικά και μεγαλώνουν γενιές και γενιές έως σήμερα. Επίσης, χρησιμοποιούνται και τη σημερινή εποχή μετά από πολλές δεκαετίες ως φορείς ευαισθητοποίησης σε ποικίλα θέματα που αφορούν τον κόσμο.

Το Παγκόσμιο φαινόμενο "Beatles"

Οι Beatles ήταν ένα παγκοσμίου φήμης [αγγλικό ροκ](#) συγκρότημα (γνωστό και ως "Σκαθάκια" στην Ελλάδα) από το [Λίβερπουλ](#), αποτελούμενο από τον [Τζον Λένον](#) (John Lennon), τον τραγουδιστή [Πολ ΜακΚάρτνεϋ](#), τον [Τζορτζ Χάρισον](#) και

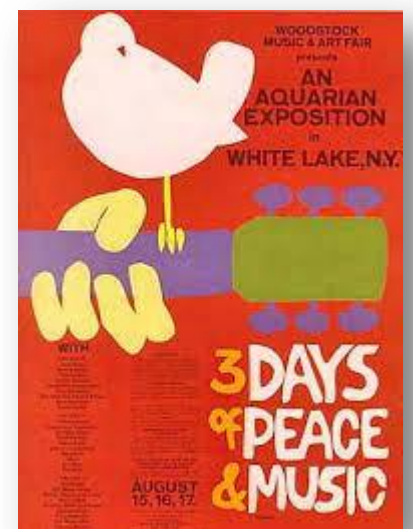
Εικόνα 8. Οι Beatles

τον [Ρίνγκο Σταρ](#). Το συγκρότημα έκανε έντονη την παρουσία του κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 1960 και γνώρισε τόσο μεγάλη επιτυχία σε ολόκληρο τον κόσμο, ώστε να παραμένει το πιο δημοφιλές και επαναστατικό συγκρότημα στην ιστορία της [μουσικής](#).

Οι Beatles σαν συγκρότημα είχαν μεγάλη επιρροή στη ποπ μουσική (μαζί με τον George Martin). Τα τραγούδια των «Σκαθαριών» ήταν διαχρονικά και γι' αυτό το λόγο έχουν παραμείνει μέχρι και σήμερα ένας φορέας έκφρασης των νέων αλλά και των μεγαλύτερων αφού παρουσιάζουν μέσα από τους στίχους τα μηνύματα που θέλουν να περάσουν στα άτομα γύρω τους.

Το περίφημο φεστιβάλ "Woodstock"

Το Φεστιβάλ Woodstock ήταν ένα τετραήμερο [ροκ μουσικό φεστιβάλ](#). Οι αριθμοί των θεατών αναμενόταν στις 60.000, ωστόσο στο χώρο παρευρέθηκαν περίπου 500.000 [άνθρωποι](#), οι

Εικόνα 9. Η αφίσα του φεστιβάλ

περισσότεροι εκ των οποίων ανήκαν στο κίνημα των [χίπις](#). Πολλά [μουσικά συγκροτήματα](#) δεν κατάφεραν ποτέ να φθάσουν στο χώρο του [φεστιβάλ](#), παραμένοντας στο [αεροδρόμιο](#), λόγω του τεράστιου αριθμού των θεατών.

Παρ' όλες τις προσπάθειες που έγιναν έπειτα για την αναβίωση αυτού του φεστιβάλ, δεν ξαναοργανώθηκε παρά λίγες φορές και όχι με την ίδια επιτυχία όπως το πρώτο. Έχει μείνει όμως ένα από τα πιο γνωστά και δημοφιλή φεστιβάλ του 20^{ου} αιώνα το οποίο επηρεάζει νέους και μεγάλους μέσα από τα μηνύματα που προσπαθούσε να περάσει ο κόσμος μέσα από τη συμμετοχή του.

Εικόνα 10. Το πλήθος που περιμένει μπροστά στη σκηνή . .

ΠΗΓΕΣ

Ελευθερίου ,Μάνος, Νιάρχος Θανάσης Θ. *Η δεκαετία του 60'*, Εκδόσεις Καστανιώτης, Αθήνα, 2005 (βιβλίο)

Galeano, Eduardo, *Καθρέφτες, μία σχεδόν παγκόσμια ιστορία*, Εκδόσεις Πάπυρος, Αθήνα, 2009 (βιβλίο)

Μαστραντώνης, Κώστας, *Το άλμπουμ της σύγχρονης ιστορίας- Stars και Προσωπικότητες*, Εκδόσεις Η. Μανιατέα, Αθήνα, 2006 (βιβλίο)

Paltrinieri Marisa, Rizzoni Gianni, Barbaglia Emilio, Bodino Maristella, *Τα υπέρ και τα κατά του Μάρτιν Λούθερ Κίνγκ*, Εκδόσεις Φυτράκη, Αθήνα ,1973 (βιβλίο)

Paltrinieri Marisa, Rizzoni Gianni, Barbaglia Emilio, Bodino Maristella, *Τα υπέρ και τα κατά του Ντε Γκώλ*, Εκδόσεις Φυτράκη, Αθήνα ,1973 (βιβλίο)

Paltrinieri Marisa, Rizzoni Gianni, Barbaglia Emilio, *Τα υπέρ και τα κατά του Κέννεντυ*, Εκδόσεις Φυτράκη, Αθήνα ,1973 (βιβλίο)

Εγκυκλοπαίδεια ΔΟΜΗ, Μάρτιν Λούθερ Κίνγκ, τόμος 14, Εκδόσεις «ΔΟΜΗ» Α.Ε, Αθηνά, 2002-2005 (βιβλίο)

Εγκυκλοπαίδεια ΔΟΜΗ, Τζον Λένον, τόμος 16, Εκδόσεις «ΔΟΜΗ» Α.Ε, Αθηνά, 2002-2005 (βιβλίο)

Εγκυκλοπαίδεια ΔΟΜΗ, Μπίτλς , τόμος 19, Εκδόσεις «ΔΟΜΗ» Α.Ε, Αθηνά, 2002-2005 (βιβλίο)

Εγκυκλοπαίδεια ΔΟΜΗ ,*Μπόμπ Ντύλαν*, τόμος 21, Εκδόσεις «ΔΟΜΗ» Α.Ε, Αθηνά, 2002-2005 (βιβλίο)

Σαββόπουλος, Διονύσης, www.lifo.gr 10/12/2009 *Η δεκαετία του 60' όπως τη θυμάται ο Σαββόπουλος* (ιστός) 9 Δεκ. 2015

Βικιπαίδεια (Ηλεκτρονική Εγκυκλοπαίδεια), *Μάης του 68'*, 09/12/2015 (ιστός)

Βικιπαίδεια (Ηλεκτρονική Εγκυκλοπαίδεια), *Γρηγόρης Λαμπράκης* 09/12/2015 (ιστός)

Βικιπαίδεια (Ηλεκτρονική Εγκυκλοπαίδεια), *Η αντικουλτούρα της Δεκαετίας 60'*

09/12/2015 (ιστός)

Βικιπαίδεια (Ηλεκτρονική Εγκυκλοπαίδεια), *Η βράβευση Νόμπελ Λογοτεχνίας – Γεώργιος*

Σεφέρης 09/12/2015 (ιστός)

Βικιπαίδεια (Ηλεκτρονική Εγκυκλοπαίδεια), *Μάρτιν Λούθερ Κίνγκ* 09/12/2015 (ιστός)

Μωυσίδου, *δεκαετία του 60'*, Παρουσίαση σε μορφή Power point

Ομάδα: Independent

Υπεύθυνη Καθηγήτρια: Αλεξάκη Σταυρούλα

Μάθημα: Ερευνητική Εργασία

27 Ιανουαρίου 2016

Η δεκαετία του '60 και η μουσική

Αυτή την σύντομη περίοδο, κυρίως οι νέοι της εποχής, έγραψαν ιστορία με έναν πολύ όμορφο τρόπο. Μέσω της τέχνης, όπως την σύνθεση τραγουδιών και την ποίηση, διαμαρτυρήθηκαν για τα θέματα που τους ενοχλούσαν και ήθελαν να αλλάξουν. Οραματίζονταν έναν κόσμο χωρίς πόλεμο, βία και θανάτους, όπου όλοι οι άνθρωποι ήταν ίσοι χωρίς εξαιρέσεις και διακρίσεις. Απαιτούσαν αγάπη, ειρήνη και ισότητα μεταξύ όλων των ανθρώπων. Η δεκαετία αυτή ήταν διαφορετική από τις άλλες, γιατί έγιναν πολλές αλλαγές σε πολλούς τομείς. Οι μουσικοί έπαιξαν καθοριστικό ρόλο με τα τραγούδια τους την δεκαετία του '60, έτσι ώστε να γίνουν εφικτές αυτές οι αλλαγές και να γίνουν πραγματικότητα τα όνειρα των νέων της εποχής εκείνης.

Ο πόλεμος του Βιετνάμ

Με την ομιλία του στο Μνημείο των Βετεράνων του Βιετνάμ, ο Αμερικανός πρόεδρος Μπαράκ Ομπάμα σφράγισε την πρόσφατη επέτειο για τα 50 χρόνια από την έναρξη του πολέμου του Βιετνάμ. «Ακόμη και σήμερα», είπε, «οι ιστορικοί δεν έχουν συμφωνήσει ως προς το πότε ακριβώς άρχισε ο πόλεμος. Ωστόσο, αν μια χρονιά ... υπήρξε χαρακτηριστική της διαφοροποίησης στην εμπλοκή μας, αυτή ήταν το 1962». Πρόκειται για αμφιλεγόμενη επιλογή. Οι Η.Π.Α. είχαν ήδη αναμιχθεί ενεργά στην καταπολέμηση της κομμουνιστικής εξέγερσης στο Νότιο Βιετνάμ στα τέλη της δεκαετίας του '50 και ακόμη νωρίτερα είχαν υποστηρίξει με εφόδια και χρηματοδότηση την καταδικασμένη σε βέβαιη αποτυχία επιχείρηση των Γάλλων κατά των επαναστατικών δυνάμεων του Χο Τσι Μινχ.

Συνήθως οι ιστορικοί χρονολογούν την έναρξη του Β΄ πολέμου της Ινδοκίνας (αυτό που οι Βιετναμέζοι αποκαλούν «Αμερικανικό Πόλεμο») το 1959 ή το 1960.

Παρόλα αυτά, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η στρατιωτική εμπλοκή της Ουάσιγκτον αυξήθηκε αισθητά το 1962, όταν τεράστιος αριθμός αμερικανικών όπλων, μαχητικών αεροπλάνων, ελικοπτέρων και τεθωρακισμένων οχημάτων μεταφοράς προσωπικού, κατέφθασαν στο Νότιο Βιετνάμ μαζί με χιλιάδες επιπλέον στρατιωτικούς συμβούλους. Εκείνη τη χρονιά ήταν που το Πεντάγωνο δημιούργησε τη Διοίκηση Στρατιωτικής Βοήθειας, τη βιετναμέζικη MACV και τοποθέτησε ως επικεφαλής έναν στρατηγό τριών αστέρων, τον Πολ Χάρκινς.

Οι δημοσιογράφοι της εποχής αντιλήφθηκαν τι συνέβαινε. Ο δημοσιογράφος Χόμερ Μπίγκαρτ, μάλιστα, το είπε στον Αμερικανό γενικό εισαγγελέα Ρόμπερτ Κένεντι, ο οποίος σε επίσκεψή του στη Σαϊγκόν τον ίδιο μήνα είχε υποσχεθεί ότι η χώρα του θα παρέμενε στο πλευρό του Ντιέμ «μέχρι την τελική νίκη».

Αυτή η νίκη δεν ήρθε ποτέ. Αν και πάνω από μισό εκατομμύριο Αμερικανοί στρατιώτες στάλθηκαν στο Βιετνάμ από τον πρόεδρο Λίντον Τζόνσον και πάνω από οκτώ εκατομμύρια τόνοι βόμβες της αμερικανικής πολεμικής αεροπορίας έπληξαν το Βιετνάμ, το Λάος και την Καμπότζη από το 1962 ως το 1973, η Ουάσιγκτον δεν πέτυχε τον βασικό της στόχο, που ήταν να διατηρήσει επ' αόριστον ένα ανεξάρτητο μη κομμουνιστικό καθεστώς στο Νότιο Βιετνάμ. Τον Ιανουάριο του 1973, διαπραγματευτές από τις Η.Π.Α. και το Βόρειο Βιετνάμ υπέγραψαν στο Παρίσι συμφωνία για την κατάπαυση του πυρός. Δύο μήνες αργότερα, τα τελευταία αμερικανικά στρατεύματα εγκατέλειψαν το Νότιο Βιετνάμ. Πολύ σύντομα, τόσο οι Βόρειοι όσο και οι Νότιοι παραβίασαν τη συμφωνία και ξανάρχισε ο πόλεμος σε ευρεία κλίμακα. Στις 29 Απριλίου του 1975 κατέρρευσε η κυβέρνηση του Νοτίου Βιετνάμ και η χώρα ενοποιήθηκε υπό κομμουνιστική διακυβέρνηση, με έδρα το Ανόι. Μέχρι τη λήξη των εχθροπραξιών, είχαν χαθεί οι ζωές τριών έως τεσσάρων εκατομμυρίων

Βιετναμέζων, εκατοντάδων χιλιάδων κατοίκων της Καμπότζης και του Λάος και πάνω από 58.000 των Αμερικανών.

Εδώ και πάνω από τέσσερις δεκαετίες, επιστήμονες, δημοσιογράφοι και απομνημονευματογράφοι, επιχείρησαν να ερμηνεύσουν αυτόν τον Β΄ Πόλεμο της Ινδοκίνας: τις απαρχές του, την κλιμάκωσή του, τη μακρά διάρκειά του και την έκβασή του. Οι αμερικανοκεντρικές αφηγήσεις, γραμμένες από Αμερικανούς συγγραφείς, κυριάρχησαν στη σχετική φιλολογία. Πολύ προτού ανοίξουν τα αμερικανικά αρχεία, οι ιστορίες αυτές κατέληξαν σε μια πλατιά, ορθόδοξη άποψη των αιτίων της ήττας, που συμφωνούσαν στα εξής σημεία: πρώτον, η αμερικανική εμπλοκή υπήρξε προϊόν της άγνοιας σχετικά με το Βιετνάμ και μιας εσφαλμένης πίστης στην αποτελεσματικότητα του αμερικανικού στρατού, δεύτερον, οι διαδοχικές κυβερνήσεις του Νοτίου Βιετνάμ μετά το 1954 ήταν αυταρχικές και αντιδημοφιλείς, τρίτον, η Ουάσιγκτον διέπραξε ακολούθως το ολέθριο σφάλμα να εμπλακεί σε έναν εμφύλιο πόλεμο μεταξύ Βιετναμέζων, με την αντίπαλη πλευρά όσον αφορά τον μανδύα της εθνικιστικής νομιμότητας. Αν και ο αμερικανικός στρατός πολέμησε γενναία, ο πόλεμος αυτός δεν θα μπορούσε να έχει νικηφόρα έκβαση για τον απλό λόγο ότι δεν ήταν ποτέ δυνατόν να λήξει με στρατιωτική λύση. Ο πόλεμος αυτός θα έπρεπε να κερδηθεί σε πολιτικό επίπεδο ή να μην κερδηθεί καθόλου.

Ο πόλεμος του Βιετνάμ ως πηγή έμπνευσης για τη μουσική

Η γνωστή σε όλους μας, δεκαετία του 1960 "έμεινε" στην ιστορία και εκφράστηκε, κυρίως, από δύο κινήματα: Τους Χίπις και τους Ακτιβιστές του ροκ.

Η μουσική είχε πάντα σχέση με τους Αμερικανικούς πολέμους. Αυτό είναι εν μέρει αλήθεια για τον πόλεμο του Βιετνάμ. Με δεδομένες τις μοναδικές ιστορικές περιστάσεις αυτής της περιόδου, το μουσικό ηχητικό περιβάλλον ήταν ριζικά διαφορετικό από αυτό που συνόδευε τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Πολλά από αυτά τα Αμερικάνικα τραγούδια διαιρέθηκαν σε δυο κατηγορίες που αντανάκλούσαν τα πολιτικά πράγματα των Η.Π.Α.: τα

πατριωτικά τραγούδια, που κυρίως τα συναντούσες στην επαρχία, και τα τραγούδια διαμαρτυρίας που στόχευαν στο νεότερο φολκ και ροκ μουσικό κοινό. Όμως, αν ρίξουμε μια καλύτερη ματιά στα 1.000 (περίπου) τραγούδια που συνδέονται με τον πόλεμο του Βιετνάμ παρατηρούμε ότι υπάρχουν πολλές άλλες υποδιαίρεσεις ανάμεσα σε αυτές τις δύο κατηγορίες, όπως τραγούδια που έχουν επιδείξει συμπάθεια για αυτούς που αγωνίζονται και για όσους ζουν μακριά από τον πόλεμο. Μερικά τραγούδια μελέτησαν συγκεκριμένα επεισόδια και ζητήματα, όπως οι διαδηλώσεις του Kent State, τη σφαγή του My Lai, το ζήτημα των αιχμαλώτων πολέμου και τη χρήση των ναπάλμ.

Η πλειοψηφία των τραγουδιών για τον πόλεμο του Βιετνάμ ήταν αντιπολεμικά. Στις αρχές του '60 έγινε μια έκρηξη των εφηβικών ροκ συγκροτημάτων και τραγουδιστών - όπως, για παράδειγμα, οι Μπιτλς, η Τζόαν Μπαέζ και ο Μπομπ Ντίλαν - η οποία συνέπεσε με την έναρξη του πολέμου του Βιετνάμ. Η απειλή της επιστράτευσης και η πολιτικοποίηση της νεολαίας έκανε τους μουσικούς να παίξουν ένα ρόλο στο αυξανόμενο αντιπολεμικό κίνημα των Η.Π.Α.. Το ίδιο έγινε και στο Βιετνάμ και στην Ευρώπη. Τον πόλεμο του Βιετνάμ συνόδευε σε κάθε βήμα του το αντιπολεμικό αυτό σάουντρακ. Με κάθε τρόπο - μελαγχολία, συγκίνηση, οργή, σαρκασμό, φόβο - προσπαθούσε να δείξει ότι ο πόλεμος αυτός ήταν άσκοπος. Το αντιπολεμικό αυτό κίνημα, ενώ ξεκίνησε χωρίς μεγάλο κοινό (στις αρχές του '60), προς το τέλος του πολέμου μεγάλωσε σε μια κρίσιμη μάζα. Ο Μπομπ Ντίλαν το 1962 έγραψε τα κομμάτια "Blowing in the wind" και "Masters of war" όπου ήταν και το ξεκίνημα. Ο Χέντριξ, ο οποίος ήταν Αφροαμερικάνος από το Σιάτλ, συνδύασε το ηλεκτρικό μπλουζ του Σικάγου μαζί με το σκληρό ροκ και ανατολίτικες επιρροές, και δημιούργησε έναν ήχο που δεν είχε ακουστεί μέχρι τότε. Στον δίσκο του Machine Gun χρησιμοποίησε πολλά εφέ με σκοπό να αναπαραστήσει τους θορύβους της μάχης (όπως το ελικόπτερο, το πολυβόλο, τις εκρήξεις και τα βογκητά των πληγωμένων του Βιετνάμ).

Καθώς προχωρούσε η δεκαετία του '60, το χάσμα ανάμεσα στην παλαιά και τη νέα γενιά βάθαινε όλο και περισσότερο, όσον αφορά ζητήματα όπως ο πόλεμος στο Βιετνάμ, οι φυλετικές σχέσεις, τα σεξουαλικά ήθη και τα δικαιώματα των γυναικών. Προέκυψαν νέες μορφές πολιτισμού, συμπεριλαμβανομένης της pop μουσικής και της ταυτόχρονης ανόδου της κουλτούρας των Χίπις, η οποία οδήγησε στην ταχεία εξέλιξη της υποκουλτούρας των νέων που έδινε έμφαση στην αλλαγή και τον πειραματισμό.

Οι Χίπις ήταν ειρηνιστές, αρκετά επηρεασμένοι από τον πόλεμο του Βιετνάμ, οι οποίοι προτίμησαν «έναν τρόπο ζωής που δεν υπαγορεύεται πλέον από τον ρυθμό της βιομηχανίας, αλλά από εκείνον της φυσικής ζωής». Χαρακτηρίστηκαν ως ένα κοινωνικό κίνημα. Οι ειρηνιστές Χίπις, αρνήθηκαν τον αστικό τρόπο ζωής και προσπάθησαν να δημιουργήσουν έναν, δικό τους, αλλιώτικο κόσμο. Για το σκοπό αυτό, προτίμησαν να ακολουθήσουν το δρόμο της αντι-βίας. Καθώς ήταν επηρεασμένοι από τον φεμινισμό, έφτασαν στην κατάργηση και στην ισοπέδωση της εξωτερικής εμφάνισης, αφήνοντας μακριά μαλλιά, φορώντας φούστες ή ακόμη και χορεύοντας γυμνοί, σε μεγάλες εκδηλώσεις και συναυλίες. Επίσης προσδοκούσαν έναν κόσμο χωρίς πόλεμο, όπου όλοι οι άνθρωποι ήταν ίσοι.

Το ροκ, στο δεύτερο μισό της δεκαετίας του 1960, δεν ήταν απλά μια μουσική. Συχνά, αποκτούσε την μορφή μιας κραυγής διαμαρτυρίας. Για όσους γνώριζαν την δύναμη που είχε το ροκ, πριν περιοριστεί στις επιδιώξεις των καλλιτεχνών για θεαματικές εμφανίσεις και αυξήσεις των κερδών τους και μετατραπεί σε εμπορική επιχείρηση, έγινε ένα μέσο για θετική προπαγάνδα υπέρ των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και για διαμαρτυρία ενάντια στο τότε καταπιεστικό σύστημα. Έτσι, πολλοί μουσικοί χρησιμοποίησαν την δύναμη που είχαν στα χέρια τους και μέσω των τραγουδιών τους προσπαθούσαν να περάσουν διάφορα μηνύματα στους ακροατές τους. Όπως, για παράδειγμα, οι Lynyrd Skynyrd (ένα Southern ροκ συγκρότημα από το Τζάκσονβιλ της Φλόριντα) στο τραγούδι τους "Sweet Home

Alabama" περνούν με τους στίχους τους ειρηνιστικά και αντι-ρατσιστικά μηνύματα καθώς και μία γενιά μουσικών σαν τους Μπομπ Ντίλαν, Γούντι Γκάθρι, Country Joe and the Fish που τάχθηκαν εναντίον του πολέμου μέσα από τραγούδια και συναυλίες. Άλλος ένας ακτιβιστής, ο οποίος ήταν και από τους πρώτους stars που έλαβαν θέση υπέρ της ειρήνης με ενέργειες έστω και προσωποκεντρικού τύπου, ήταν ο Τζον Λένον, με την γνωστή διαμαρτυρία του κρεβατιού και το τραγούδι του «Give Peace A Chance». Γενικά το ροκ, από τη γέννησή του, ήταν επαναστατικό. Ενίσχυσε την κοινωνική αναταραχή, μίλησε για την ισότητα των δύο φύλων και των διαφορετικών εθνοτήτων, αλλά κινήθηκε και κατήργησε επί της ουσίας τις φυλετικές διακρίσεις.

Το αποκορύφωμα του ροκ σαν κίνημα των νέων, αλλά και του κινήματος των Χίπις, έγινε εμφανές σε μεγάλα ροκ φεστιβάλ στα τέλη της δεκαετίας του 1960 με πιο γνωστό το φεστιβάλ του Γούντστοκ του 1969 (από 15 έως 18 Αυγούστου), το οποίο ξεκίνησε ως μουσικό και καλλιτεχνικό τετραήμερο φεστιβάλ με σύνθημα "Τέσσερις μέρες ειρήνης, μουσικής και αγάπης" και όπου συγκεντρώθηκαν υπερδιπλάσιοι θεατές απ' ό,τι προβλεπόταν. Περίπου 500.000 άνθρωποι ταξίδεψαν στο Μπέθελ της Νέας Υόρκης, άλλοι για να παρακολουθήσουν και άλλοι για να πάρουν μέρος στο φεστιβάλ. Πολλοί μουσικοί δεν έφτασαν ποτέ στο φεστιβάλ, λόγω του τεράστιου συνωστισμού. Οι ιδέες που προέβαλλε το φεστιβάλ Γούντστοκ ήταν υπέρ της ειρήνης, της αγάπης, της ελεύθερης χρήσης ναρκωτικών και του ελεύθερου έρωτα, όπως και κατά του πολέμου (κυρίως αυτού του Βιετνάμ) και του ρατσισμού. Έγιναν πολλές απόπειρες αναβίωσης του θρυλικού φεστιβάλ, στην Ευρώπη και στην Αμερική, όπως τις χρονιές 1979, 1989, 1994 και 1999. Ωστόσο, όλες αυτές οι προσπάθειες γνώρισαν παταγώδη αποτυχία, καθώς δεν υπήρχε κάποιο συγκεκριμένο μήνυμα ή κάποια συγκεκριμένη ιδέα, που να προβαλλόταν από αυτά και τους νέο-Χίπις, αν και από μουσικής πλευράς, είχαν μαζευτεί τα μεγαλύτερα ονόματα.

Ο ρατσισμός προς τους μαύρους στη δεκαετία του '60

Τη δεκαετία του '60 οι "μαύροι", όπως τους αποκαλούσαν, ή "Αφροαμερικάνοι", ήταν οι κάτοικοι ή οι πολίτες των Η.Π.Α., οι οποίοι είχαν καταγωγή από την "μαύρη" περιοχή της Αφρικής, κυρίως από τις περιοχές της Υποσαχάριας Αφρικής. Οι περισσότεροι ήταν απόγονοι σκλάβων δουλεμπορίου από προηγούμενους αιώνες και ένα πολύ μικρό ποσοστό ήταν απόγονοι μεταναστών. Παρ' όλα αυτά, αποτελούσαν τη μεγαλύτερη φυλετική ομάδα στις Η.Π.Α. μετά τους "λευκούς".

Η δεκαετία αυτή έδειχνε ότι κάτι έπρεπε να αλλάξει ως προς την αντιμετώπιση των Αφροαμερικάνων. Στις 1 Φεβρουαρίου του 1960, τέσσερις Αφροαμερικάνοι έγραψαν ιστορία, μόνο και μόνο επειδή έκατσαν στα έδρανα τα οποία ήταν μόνο για λευκούς φοιτητές στην περιοχή Γκρίνσμπορο στη Νότια Καρολίνα. Έμειναν γνωστοί ως οι "Τέσσερις του Γρίνσμπορο" προκαλώντας ειρηνιστικές διαδηλώσεις σε όλη τη χώρα. Τον Αύγουστο του 1963, περίπου 200.000 άνθρωποι μαζεύτηκαν στο μνημείο του Λίνκολν στην Ουάσιγκτον, διεκδικώντας την κατάργηση των φυλετικών διακρίσεων και διαδηλώνοντας υπέρ της ισότητας αφροαμερικάνων και λευκών. Η συγκέντρωση εκφωνήθηκε από τον Βαπτιστή ιερέα Μάρτιν Λούθερ Κινγκ τζούνιορ και ο θρυλικός λόγος του "Έχω ένα όνειρο" έμεινε στην ιστορία. Τον Δεκέμβριο του 1964, ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ βραβεύτηκε με το Νόμπελ Ειρήνης από τη Σουηδική Ακαδημία. Πρώτα όμως είχε προηγηθεί η υπογραφή του Νόμου περί Πολιτικών Δικαιωμάτων, ο οποίος καθιστούσε παράνομο τον φυλετικό διαχωρισμό στους δημόσιους, αλλά και στους εργασιακούς χώρους.

Το 1965 έγινε ίσως η μεγαλύτερη εξέγερση των Αφροαμερικάνων στις Η.Π.Α., η λεγόμενη "εξέγερση του Watts". Διήρκεσε έξι μέρες στην ιστορική συνοικία του Λος Άντζελες. Η εξέγερση αυτή χαρακτηρίστηκε ως κίνημα αντίδρασης ενάντια στις αστυνομικές βιαιότητες και στις αδικίες προς τους μαύρους. Τα θύματα αυτής της εξέγερσης ήταν 34 νεκροί. Περίπου 1.000 τραυματίστηκαν και 3.438 συνελήφθησαν. Η αφορμή ήταν ότι στις 11

Αυγούστου ένας αστυνομικός σε περιπολία, σταμάτησε το αυτοκίνητο ενός Αφροαμερικάνου, επειδή πίστευε ότι οδηγούσε υπό την επήρεια αλκοόλ. Ο οδηγός ήταν θετικός στον έλεγχο που υπεβλήθη με αποτέλεσμα να συλληφθεί άμεσα. Το ίδιο συνέβη και στον αδερφό του, στον οποίο απαγόρευσαν να οδηγήσει το αυτοκίνητο έως το σπίτι τους. Το γεγονός πήρε μεγάλες διαστάσεις και ο κόσμος που βρισκόταν τριγύρω άρχισε να εξαγριώνεται. Μέσα σε λίγα λεπτά όσοι άνθρωποι είχαν μαζευτεί μετατράπηκαν σε ένα οργισμένο πλήθος και πετούσαν πέτρες και άλλα αντικείμενα στους αστυνομικούς. Η κατάληξη της διαμαρτυρίας συμπεριλάμβανε τη σύλληψη τόσο των δύο αδερφών, όσο και της μητέρας τους.

Παράλληλα με όλες αυτές τις εξεγέρσεις φτιάχτηκαν και κάποια κινήματα. Το κυριότερο ήταν το "Black Power" (Μαύρη δύναμη). Το Black Power ήταν ένα πολιτικό κίνημα, το οποίο περιείχε πολλές ιδεολογίες μαζί και σύντομα έγινε αυτοδιάθεση για όλους τους μαύρους και Αφροαμερικάνους. Αλλά, κυρίως, χρησιμοποιήθηκε από Αφροαμερικάνους στις Η.Π.Α. στο τέλος της δεκαετίας του '60 μέχρι την αρχή της δεκαετίας του '70. Αυτό το κίνημα εκφράζει πολιτικούς στόχους και στόχους σε θέματα οικονομίας.

Τα αποτελέσματα όλου αυτού του αγώνα είναι ότι πλέον δεν υπάρχει καμία διάκριση ανάμεσα σε μαύρους και λευκούς, εκτός από κάποιες εξαιρέσεις. Όλος αυτός ο αγώνας των Αφροαμερικάνων έδωσε το πολυπόθητο αποτέλεσμα, μία ζωή με ισότητα ανάμεσα σε μαύρους και λευκούς. Το 1964 υπογράφηκε ο Νόμος περί Πολιτικών Δικαιωμάτων σύμφωνα με τον οποίον ήταν παράνομος ο διαχωρισμός των μαύρων από τους υπόλοιπους πολίτες.

Ο ρατσισμός προς τους μαύρους ως πηγή μουσικής έμπνευσης την δεκαετία του '60

Η δεκαετία του 1960-1970 είχε μεγάλη σημασία τόσο για την μουσική, όσο και για την απονομή ισότητας μεταξύ μαύρων - λευκών. Η μουσική αποτέλεσε μέσο έκφρασης και διαμαρτυρίας για την ανισότητα, τον ρατσισμό και την μεταχείριση που δέχτηκαν. Υπήρξαν

πολλοί καλλιτέχνες, οι οποίοι εξέφρασαν το άδικο και τις επιδιώξεις τους για ένα καλύτερο μέλλον μέσω της τέχνης και της μουσικής. Επιπλέον, αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι η προσπάθεια αυτή έγινε όχι μόνο από μαύρους, αλλά και λευκούς μουσικούς.

Η μουσική των Αφροαμερικάνων, πλούσια σε ποικιλία και αντιπροσωπεύοντας μία μοναδική παράδοση, έχει πολύ σημαντική επίδραση στη σύγχρονη μουσική. Η μουσική των Αφροαμερικάνων διαχωρίζεται από τη μουσική των υπόλοιπων Αμερικάνων εξαιτίας της ιστορίας της δουλείας των Αφροαμερικάνων και των αμέτρητων περιορισμών που επιβλήθηκαν από αυτό το σύστημα της δουλείας. Αυτή η περίοδος ώθησε τους ανθρώπους να αναπτύξουν καινούργιους τρόπους για να εκφράσουν τις αντιδράσεις τους σε αυτά που συνέβαιναν στις ζωές τους. Καθώς οι αφρικάνικες μορφές μουσικής απαγορεύτηκαν στους σκλάβους, γι' αυτό κι αυτοί δημιούργησαν και εξέλιξαν μία νέα μουσική που ήταν ένα μείγμα των ήχων της πατρίδας τους με το στυλ της μουσικής των αφεντικών τους.

Γενικότερα, η έντονη δημιουργικότητα της μαύρης μουσικής ήταν και ο ένας από τους δύο παράγοντες που θα επηρεάσουν το ύφος και του «λευκού» ροκ που θα ακολουθήσει από τα μέσα της δεκαετίας του '60 και μετά. Ο άλλος παράγοντας θα είναι η γενικότερη κοινωνική αναταραχή που θα ξεσπάσει σε όλα τα επίπεδα στην Αμερική την εποχή εκείνη, με μέτωπα να ανοίγουν από φοιτητές και εργαζομένους, μαύρους και λευκούς, με βασικό κορμό το αντιπολεμικό κίνημα και αυτό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων (με κύριους άξονες τον αγώνα κατά του ρατσισμού και υπέρ της γυναικείας χειραφέτησης) αλλά με κλαριά που εκτείνονταν σε πολύ πιο ιδιαίτερα θέματα, όπως η σεξουαλική απελευθέρωση, η ανεξιθρησκία, η αμφισβήτηση θεσμών και αξιών των προηγούμενων κοινωνιών.

Είδη μουσικής και πώς δημιουργήθηκαν:

Η μπλουζ μουσική

Ο κόσμος του μπλουζ ήταν εξαιρετικά περιθωριοποιημένος, αποστασιοποιημένος από την πολιτική της εποχής όπου κυριαρχούσαν οι προκλητικές διακρίσεις σε βάρος του και η

ταμπέλα του "second class citizen" (δεύτερης κατηγορίας πολίτη), που υποδήλωνε όλα τα παραπάνω. Για τη λευκή Αμερική, τα μπλουζ ήταν "απαγορευμένος καρπός".

Όχι, όμως, για τη Βρετανία, όπου τα μαύρα γκέτο της Αμερικής, η χαμηλή τάξη των μαύρων, οι αγώνες για την ένταξή τους στο νότο, όλα αυτά τα πολιτικά θέματα ήταν πολύ μακρινά. Οι λευκοί νέοι, που αγκάλιαζαν τη μουσική των μαύρων, δεν εμπλέκονταν σε πολιτικά θέματα, όπως στην Αμερική. Οι νέοι του Λονδίνου, του Νιούκαστλ και του Λίβερπουλ, έβαλαν τα χέρια τους στα "σκουπίδια" της Αμερικής κι έβγαλαν έναν πολιτισμό. Έτσι γεννήθηκε το ροκ κι αργότερα όλα τα υπόλοιπα "παιδιά" του. Για τους επίδοξους μουσικούς υπήρχε ένα επιπλέον προνόμιο. Μπορούσαν εύκολα να μάθουν τα μπλουζ. Η δομή είναι σταθερή και πολύ απλή. Μόλις τη μάθεις, ως κιθαρίστας, νιώθεις αυτοπεποίθηση. Τα μπλουζ ήταν μια εμπειρία απελευθέρωσης, που δημιούργησε μια δίψα για προσωπική έκφραση. Τα μπλουζ έλιωσαν το συναισθηματικό παγετώνα, όπου ήταν εγκλωβισμένη η μεταπολεμική δεκαετία του '50. Η έμφαση των μπλουζ στον αυτοσχεδιασμό ξεκλείδωσε τη δημιουργικότητα των νέων μουσικών.

Η πανκ μουσική

Το πανκ είναι μουσικό είδος που ξεκίνησε στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής τη δεκαετία του '60, αρχικά από τη Νέα Υόρκη, και έγινε γνωστό στα μέσα της δεκαετίας του '70. Οι ρίζες του βρίσκονται στο garage ροκ αλλά και σε μουσικούς όπως η Πάτι Σμιθ και συγκροτήματα όπως οι MC5, Stooges, Ramones, Νιου Γιορκ Ντολς και Ντεντ Κένεντις, μετά τα μέσα της δεκαετίας του '70, όμως, εισήχθη στην Αγγλία και έγινε δημοφιλές από συγκροτήματα όπως οι Σεξ Πίστολς, οι Κλας, οι Κρας κ.α. σαν μουσική του λευκού απορριπτόμενου νέου και μέρος ενός κινήματος πολιτικής και κοινωνικής καταγγελίας και αμφισβήτησης του κατεστημένου.

Η soul μουσική

Η ψυχή είναι η πεμπουσία του ανθρώπινου "είναι". Η soul (= ψυχή) μουσική είναι η μουσική έκφραση της ανθρώπινης ψυχής και ιδιαίτερα αυτής του μαύρου πληθυσμού της Αμερικής που προσπαθούσε από τα τέλη της δεκαετίας του '50 να βρει μια ισότιμη φωνή στο κοινωνικό γίγνεσθαι.

Η δεκαετία του '60 ήταν μία πολύ ιδιαίτερη περίοδος, η οποία έχει μείνει αξέχαστη σε όσους την έζησαν και αξιοθαύμαστη σε όσους διαβάσαν για αυτήν. Οι νέοι της εποχής αυτής απέδειξαν ότι ο πόλεμος δεν είναι ο μόνος τρόπος για να διεκδικήσεις κάτι, μάλιστα ήταν κατά κάθε είδους πολεμικής δραστηριότητας. Κατάφεραν, μέσω της τέχνης κυρίως, να δείξουν στον κόσμο τα αρνητικά του πολέμου και τα θετικά της ειρήνης. Επίσης, κατήργησαν κάθε είδος ρατσισμού μεταξύ των ανθρώπων. Έτσι η δεκαετία του '60 έχει μείνει στην ιστορία, όπως ακριβώς της αρμόζει.

Πηγές

Εγκυκλοπαίδεια. Οι μεγάλες δεκαετίες 1960-1969. Όμιλος, 2006. Βιβλίο

"Στις Η.Π.Α. έκαναν αρχή". Το Βήμα. 2008. Ιστός. 11 Δεκ. 2015

Ομάδα: No Doubt

Καθηγήτρια: Αλεξιάκη Σταυρούλα

Ερευνητική Εργασία 1^{ου} Τετραμήνου

16 Ιανουαρίου 2016

Επαναστάτες καλλιτέχνες και επαναστατικά κινήματα του '60

Η ομάδα 'no doubt' στο πλαίσιο της ερευνητικής εργασίας ασχολήθηκε με τους επαναστάτες τραγουδιστές του '60. Πιο συγκεκριμένα, ασχολήθηκε με το ποιους ήρθαν σε ρήξη (με την κυβέρνηση και γενικώς με την κοινωνία) και σε τι διαφοροποιήθηκαν. Οι τραγουδιστές επαναστάτες, μέσα απ' τα τραγούδια τους εκφράζουν τι δεν τους αρέσει στην κοινωνία και τι θέλουν να αλλάξει. Μελετήσαμε τραγουδιστές όπως τον John Lennon, Bob Dylan, αλλά και ροκ συγκροτήματα όπως οι Rolling Stones, Pink Floyd και Jefferson Airplane, οι οποίοι έγραψαν και τραγούδησαν κομμάτια που έχουν μείνει στην ιστορία για τα λόγια τους, αλλά και για την υπέροχη μουσική τους.

Κατά την διάρκεια του '60, το ροκ λειτούργησε σαν κίνημα αμφισβήτησης, εκφράζοντας την νεανική αντίθεση στην κουλτούρα της εποχής και αναπτύχθηκε ως «αντικουλτούρα». Έτσι λοιπόν καταλαβαίνουμε ότι το ροκ ήταν ένας τρόπος επανάστασης εκείνης της εποχής. Σπουδαίοι τραγουδιστές ήρθαν σε ρήξη με την κυβέρνηση και με πολύ κόσμο που δεν ήθελε να αλλάξει τίποτα στην κοινωνία. Πολλοί απ' αυτούς, αν δεν δολοφονήθηκαν, τουλάχιστον κινδύνευαν, λόγω των επικίνδυνων ενεργειών και των κινήματων κατά την εξουσία. Σε όλη αυτή την κατάσταση που επικρατούσε, χρειάστηκε να γραφτεί, όπως θεώρησαν πολλοί καλλιτέχνες, ένα είδος 'επαναστατικής' μουσικής το οποίο θα εμψύχωνε όσους συμμετείχαν. Βέβαια οι καλλιτέχνες εμπνεύστηκαν απ' αυτά τα γεγονότα και τα υποστήριζαν. Κατάφεραν έτσι να έχουν πολλούς οπαδούς αφού όλα όσα έλεγαν τα τραγούδια τους τα έβρισκαν όχι μόνο ενδιαφέροντα, αλλά και δίκαια. Αυτοί που τους υποστήριζαν ήταν το μέρος του πληθυσμού που αναζητούσαν μια καλύτερη ζωή, αλλά

και αυτοί που μπορούσαν να διακρίνουν την επικράτηση της αδικίας.

Απ' την άλλη πλευρά, όμως, ήταν ο πληθυσμός που δεν ήθελε αλλαγές, είτε από φόβο προς το διαφορετικό, είτε γιατί δεν θεωρούσε σωστές αυτές τις απόψεις. Έτσι την δεκαετία αυτή, αλλά στη συνέχεια και στις επόμενες, η μουσική «μεταμορφώθηκε» σε ένα επαναστατικό κίνημα, το οποίο έμεινε στην ιστορία.

Λίγα λόγια για την δεκαετία του '60

Η δεκαετία του '60 θεωρείται μια περίοδος απελευθερωτικής ζωντάνιας, αμφισβήτησης και αντικομοφορμισμού με πρωταγωνιστή την νεολαία αλλά και τη δράση των ποικίλων ομάδων της (από τους στρατευμένους αριστερούς μέχρι τους teddy boys). Και αυτή η εικόνα αναπτύσσεται όχι μόνο στη μουσική, αλλά και στα εικαστικά και στον κινηματογράφο για τον μετασχηματισμό του αστικού τύπου.

Το κίνημα των Hippies

Η αντικουλτούρα των hippies, ήταν βασικά ένα νεανικό κίνημα που ξέσπασε στις Η.Π.Α. στα μέσα του 1960, και διαδόθηκε ταχέως και σε άλλες χώρες σε όλον τον κόσμο. Η ετυμολογία του όρου "hippies" προέρχεται από την αγγλική λέξη "hipster" (πρόκειται για εκείνον που απορρίπτει την υπάρχουσα κουλτούρα και υποστηρίζει πιο ελεύθερες απόψεις). Οι δυο αγγλικές λέξεις θεωρούνται η ρίζα του όρου «hippies», είναι οι "hip" και "her" (πληροφορημένος). Έτσι λοιπόν αναφέρονται στον άνθρωπο εκείνο που «γνωρίζει» και η επεκταμένη γνώση και ενημέρωση ήταν ένας από τους σκοπούς του κινήματος.

Η μόδα και οι αξίες των hippies είχαν μεγάλη επίδραση στον πολιτισμό, επηρεάζοντας την μουσική, την τηλεόραση, τον κινηματογράφο και τις τέχνες. Τον Ιούνιο του 1967, η κουλτούρα των hippies, οδήγησε στο θρυλικό καλοκαίρι της αγάπης (summer of love) στη δυτική ακτή των Η.Π.Α., και το 1969 στο φεστιβάλ Woodstock στην ανατολική ακτή.

Woodstock

Βέβαια ας μην ξεχνάμε ένα από τα σημαντικότερα γεγονότα που συνέβησαν κατά την διάρκεια του '60, που διοργανώνονταν φυσικά για καλλιτεχνική και μουσική άποψη. Αναφερόμαστε λοιπόν στο φεστιβάλ Woodstock, το οποίο προέβαλε ιδέες υπέρ της ειρήνης, της αγάπης, της ελεύθερης χρήσης ναρκωτικών, του ελεύθερου έρωτα, αλλά είναι εννοείται κατά του πολέμου και του ρατσισμού, κάτι το οποίο θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως αυτονόητο, αφού πρόκειται για τους απελευθερωμένους πλέον και ανοιχτόμυαλους ανθρώπους του '60. Το φεστιβάλ Woodstock αποδείχθηκε τελικά η αρχή του τέλους για τα κίνημα των hippies. Αξίζει επίσης να αναφέρουμε ότι ήταν ένα τετραήμερο ροκ φεστιβάλ, που ξεκίνησε στις 15 Αυγούστου, ενώ η λήξη του ήταν στις 18 Αυγούστου του 1969. Όσο παράξενο και αν φανεί, έλαβε χώρα σε φάρμα στο Μπέθελ της Ν. Υόρκης. Με την λήξη του σχημαχίστηκε το μεγαλύτερο μουσικό χάσμα (?) που είχε γίνει ποτέ στις Η.Π.Α.. Σημαντικοί συμμετέχοντες ήταν ο Κάρλο Σαντάνα, ο Τζίμι Χέντριξ, οι Who, οι Jefferson Airplane και αρκετοί άλλοι.

Πανκ μουσική και τα είδη της

Η Πανκ μουσική είναι ένα είδος που ξεκίνησε στα μέσα του '60 στην Νέα Υόρκη και έγινε δημοφιλές στα μέσα του '70. Έχει ρίζες απ' το garage rock, αλλά και από μουσικούς όπως η Πάττι Σμίθ και από συγκροτήματα όπως οι [MC5](#), [Stooges](#), [Ramones](#), [New York Dolls](#) και [Dead Kennedys](#). Παίζεται συνήθως με [κιθάρα](#), [μπάσο](#) & [τύμπανα](#), σπάνια και [πιάνο](#) ή άλλα όργανα, και οργισμένα φωνητικά. Είναι υποκατηγορία του ροκ, μουσική απλή, με έμφαση στις απλές ρυθμικές δομές την ταχύτητα και την ενέργεια, με στίχους που συνήθως θίγουν κοινωνικά, πολιτικά ή προσωπικά θέματα, συχνά οργισμένοι ή χλευαστικοί. Το πανκ χωρίζεται σε διάφορα είδη που μεταξύ τους έχουν κυρίως ιδεολογικές διαφορές και διαφορές στους στίχους και στον ήχο.

Χάος Πάνκ: Αναφέρεται ειδικότερα στην κατανάλωση αλκόολ και γενικώς στην καταστροφή.

Οι! Πανκ: Κύριο θέμα του είναι η ενότητα πανκ και σκίνχεντ. Επίσης η φτώχεια και το ποδόσφαιρο.

Αναρχο-πανκ: Όπως φαίνεται και από τον τίτλο, στηρίζεται στην αναρχική ιδεολογία. Πιο πλούσιο σε στίχους από τα άλλα είδη, θίγει θέματα όπως η εξουσία, η ισότητα ανδρών γυναικών, ο φασισμός, ο ρατσισμός, η ανισότητα/ισότητα, τα δικαιώματα των ζώων, η αστυνομική βία, η παγκόσμια ειρήνη, η επανάσταση, η σημερινή κοινωνία κ.α.

Ναζιστική Πανκ: Σχετίζεται συχνά το Οι! πανκ. Οι στίχοι υποστηρίζουν κυρίως τον εθνικοσοσιαλισμό ή τον εθνικισμό. Εναντιώνονται στην μετανάστευση και στο σημερινό σύστημα και υποστηρίζουν την υπεροχή της Άρειας φυλής.

celtic punk: Είναι punk σε συνδυασμό με την celtic μουσική.

Led Zeppelin

Οι Led Zeppelin ήταν [Αγγλικό ροκ](#) συγκρότημα, ένα από τα δημοφιλέστερα στην ιστορία της μουσικής, αποτελούνταν από τον [Τζίμι Πέιτζ](#), τον [Ρόμπερτ Πλαντ](#), τον [Τζον Πωλ Τζόουνς](#) και τον [Τζον Μπόναμ](#). Θεωρούνται πρωτοπόροι στην δημιουργία νεότερων ειδών μουσικής, και η μουσική τους είχε επιρροές από άλλα είδη, όπως η [μπλουζ](#) και το [ροκ](#) εντ ρολ.

Κάρλος Σαντানা

Ο Κάρλος Σαντάνα είναι [Μεξικανός](#) - [Αμερικανός](#) μουσικός ο οποίος έγινε διάσημος στα τέλη της δεκαετίας του 1960 με το συγκρότημα του, τους Santana, το οποίο πρωτοτύπησε. Τον είπαν «Βασιλιά της κιθάρας», υπεύθυνο για το καλύτερο συγκρότημα στην ιστορία της ροκ. Ο Κάρλος Σαντάνα «έσμιξε» τη ροκ με τη λάτιν μουσική, την τζαζ και το φανκ σε εκρηκτικές μελωδίες. Η χρήση των κρουστών οργάνων από την μπάντα του και οι δικές του μπλουζ κιθαριστικές γραμμές πάνω σε λατινοαμερικάνικους ρυθμούς, τον κατέστησαν πρωτοπόρο και διαχρονικό καλλιτέχνη. Η πρώτη του μπάντα, «The Santana blues band» γεννήθηκε το 1966. Η επιτυχία της και η μετέπειτα αξέχαστη περφόρμανς στο φεστιβάλ του Γούντστοκ, που είχε διεθνή προβολή, έβαλε το συγκρότημα στην «αγκαλιά» της δισκογραφικής Columbia Records. Τα τρία πρώτα άλμπουμ των Santana είναι τρανά παραδείγματα του μουσικού τους στίγματος. Τα «Santana», «Abraxas» και «Santana III» έμειναν, το καθένα για αρκετούς μήνες, στις υψηλότερες θέσεις των αμερικάνικων τσαρτ. Τα δύο τελευταία μάλιστα κατέλαβαν και την κορυφή για μερικές εβδομάδες. Μερικές από τις μεγαλύτερες παγκόσμιες επιτυχίες του, είναι τα «Jingo», «Black magic woman», «Oye com on», «Samba Pa' Ti», «Persuasion», «Evil ways», «Stormy» και πολλά άλλα. Στη διαδρομή του, ο Κάρλος Σαντάνα ακολουθούσε δύο δρόμους: από τη μία ως αρχηγός των Santana και από την άλλη ως σόλο καλλιτέχνης κυκλοφορώντας μια καταπληκτική προσωπική δουλειά με εμφανή τα στοιχεία του τζαζ φιούζιον, το «Swing of delight». Ζώντας την απόλυτη ακμή στα 60ς και τα 70ς και ξαναβρίσκοντας τη χαμένη του δημοτικότητα στα τέλη της δεκαετίας του '90, ο Σαντάνα, σήμερα, συνεχίζει να σαγηνεύει με την κιθάρα του. Στη διάρκεια της 40ετούς και βάλε καριέρας του, έχει κερδίσει 13 βραβεία Γκράμι (τα 3 από αυτά είναι από τον λατινοαμερικάνικο θεσμό) κι ένα παγκόσμιο κοινό.

Jefferson Airplane

Οι Jefferson Airplane είναι ένα από τα σπουδαιότερα συγκροτήματα του [ροκ](#).

Κυριάρχησαν στην αμερικανική μουσική σκηνή κατά το δεύτερο μισό της δεκαετίας του '60 και θεωρούνται ως πρωτοπόροι του [ψυχεδελικού ροκ](#).

Βασικός πυρήνας του συγκροτήματος θεωρούνται οι:

- Γκρέης Σλικ - μέλος από το 1966.
- Μάρτυ Μπέηλιν - ιδρυτικό μέλος. Αποχώρησε το 1970.
- Γιόρμα Κόκονεν - ιδρυτικό μέλος.
- Πωλ Κάντνερ - η 'ψυχή' του γκρουπ, προσχώρησε δύο μήνες μετά τη δημιουργία του.
- Τζακ Κάσαντυ - μέλος από το 1966.
- Σπένσερ Ντράηντεν - μέλος από το 1966.

Συμμετείχαν και σε άλλα συγκροτήματα, όντας σε μία σχέση διαρκούς ανατροφοδότησης με το δημιουργικό οργανισμό που συγκλόνιζε τη Δυτική Ακτή των ΗΠΑ στα τέλη της δεκαετίας του '60, εν μέσω του πολέμου του Βιετνάμ και της αντιπολεμικής εξέγερσης των νέων.

Rolling Stones

Είναι σύμβολα καθιερωμένα και μάλιστα με τεράστια προσφορά στην υπόθεση της μουσικής. Τα παιδιά αυτά, έχουν πολλά περισσότερα πράγματα να μας πουν, εκτός από τον ήχο τους που τον ξέρουμε πια απ' έξω κι' ανακατωτά.

Οι Rolling Stones μαζί με τους Beatles, είναι οι δύο μεγαλύτερες μπάντες του [Rock](#) που έχουν υπάρξει ποτέ. Είναι/ήταν τα “κακά παιδιά” του [Rock](#) δίπλα στα “καλά”. Χωρίς καμία αμφιβολία, είναι μία πολύ μεγάλη, σπουδαία και ιστορική μπάντα. Υπήρξαν πρωτοπόροι, υπήρξαν επαγγελματίες, υπήρξαν θαυμάσιοι τραγουδοποιοί, είναι σύμβολα καθιερωμένα και μάλιστα με τεράστια προσφορά στην υπόθεση της μουσικής.

Beatles

Έχουν περάσει 50 χρόνια από τότε που οι Beatles εισέβαλαν στην Αμερική και άλλαξαν τα πάντα για τα καλά. Οι Beatles έκαναν δύο σημαντικά πράγματα. Πρώτον, διέδωσαν το rock'n'roll ήχο με δύο ηλεκτρικές κιθάρες. Η θεμελιώδης σειρά του rock'n'roll προέρχεται από αυτούς.

Δεύτερον, έσπασαν το τείχος μεταξύ των εφήβων και των ενηλίκων στη μουσική, ένα τείχος που ήταν αξεπέραστο μέχρι τότε. Και όχι μόνο με το Sgt. [Pepper](#), αλλά από την αρχή. Κατά βάση, τα Sixties αφορούσαν την προσωπική απελευθέρωση. Θεωρούμε αυτή την ελευθερία ως δεδομένο τώρα. Σήμερα, δεν υπάρχει καμία απαγόρευση στην ατομικότητα, τη σεξουαλικότητα, την ελευθερία να είσαι αυτός που είσαι, χωρίς να ανησυχείς ότι η κοινωνία θα βρει έναν τρόπο να σε τιμωρήσει επειδή είσαι γκέι ή εκκεντρικός ή ενδιαφέρεσαι για μια ζωή που είναι διαφορετική από των γονιών σου.

Τζον Λένον

Ο Τζον Γουίνστον Όνο Λένον, με συντομία «Τζον Λένον», γεννήθηκε 9 Οκτωβρίου του 1940 στην Αγγλία. Ήταν Άγγλος μουσικός και ιδρυτής του συγκροτήματος «Beatles». Θεωρήθηκε ακτιβιστής του 20^{ου} αιώνα αφού δραστηριοποιούνταν έντονα στα κοινωνικά ζητήματα, πιο συγκεκριμένα ήταν ηγέτης του κινήματος κατά τον πόλεμο του Βιετνάμ. Η

μουσική του επηρέασε πολλούς καλλιτέχνες, γι αυτό και θεωρήθηκε απ' τους πιο πολύ-διασκευασμένους τραγουδοποιούς. Τα δημοφιλέστερα τραγούδια ήταν το «Imagine» και το «Give peace a chance» τα οποία ήταν υπέρ της ειρήνης. Κατά τη τελευταία διετία της παραμονής του στους κόλπους των Beatles, ο Λένον συμμετείχε ενεργά, μαζί με την Όνο, στο κίνημα κατά του πολέμου του [Βιετνάμ](#). Στις [20 Μαρτίου του 1969](#), ο Λένον και η Όνο παντρεύτηκαν στο [Γιβραλτάρ](#), έχοντας προγραμματίσει να περάσουν το μήνα του μέλιτος στο κρεβάτι, διαδηλώνοντας με αυτό τον τρόπο υπέρ της ειρήνης και προσκαλώντας δημοσιογράφους στο ξενοδοχείο που διέμεναν, στην πόλη του [Αμστερνταμ](#). Η πρωτότυπη αυτή διαμαρτυρία (γνωστή και ως «Bed-In») συνεχίστηκε στο [Μόντρεαλ](#), με το ζεύγος Λένον-Όνο να παραχωρεί πολυάριθμες συνεντεύξεις και να δέχεται εκατοντάδες επισκέπτες. Το επόμενο διάστημα, συμμετείχαν σε πολυάριθμες εκδηλώσεις, δίνοντας επίσης μία φιλανθρωπική συναυλία στα πλαίσια της εκστρατείας *War Is Over* της UNICEF.

Imagine

Η Όνο, αναφερόμενη στο τραγούδι, δήλωσε τα εξής: «Δεν είναι ότι σκέφτηκε ποτέ ότι μπορεί να γίνει ύμνος. Το "Imagine" αντικατοπτρίζει όσα πίστευε στ' αλήθεια ο Lennon: ότι όλοι είμαστε μια χώρα, ένας κόσμος, ένας άνθρωπος. Ήθελε απλώς να εκφράσει αυτή την ιδέα». Έγινε, όμως, ύμνος. Σήμερα πια, μας είναι σχεδόν αδύνατο να «φανταστούμε» έναν κόσμο χωρίς το "Imagine". Και σήμερα το χρειαζόμαστε περισσότερο από ποτέ.

Φαντάσου (Imagine)

Φαντάσου να μην υπάρχει παράδεισος
είναι εύκολο αν το προσπαθήσεις.
Καμία κόλαση κάτω από εμάς
Από πάνω μας μόνο ουρανός.
Φαντάσου όλους τους ανθρώπους
να ζουν για το σήμερα.

Φαντάσου να μην υπάρχουν χώρες
δεν είναι δύσκολο να το κάνεις.
Τίποτα για να σκοτώσεις ή για να πεθάνεις
και καμία θρησκεία επίσης.
Φαντάσου όλους τους ανθρώπους
να ζουν τη ζωή με ειρήνη.

Μπορεί να πεις πως είμαι ονειροπόλος
αλλά δεν είμαι ο μόνος.
Ελπίζω κάποια μέρα να 'ρθεις και συ μαζί μας
και ο κόσμος θα ζει σαν ένας.

Φαντάσου πως δεν υπάρχουν ιδιοκτησίες
Αναρωτιέμαι αν μπορείς.
Καμία ανάγκη για απληστία ή πείνα.
Μία αδελφосύνη.
Φαντάσου όλους τους ανθρώπους
να μοιράζονται όλο το κόσμο.

Μπορεί να πεις πως είμαι ονειροπόλος
αλλά δεν είμαι ο μόνος.
Ελπίζω κάποια μέρα να 'ρθεις και συ μαζί μας
και ο κόσμος θα ζει σαν ένας.

Imagine

Imagine there's no heaven
It's easy if you try
No hell below us
Above us only sky
Imagine all the people
Living for today

Imagine there's no countries
It isn't hard to do
Nothing to kill or die for
And no religion too
Imagine all the people
Living life in peace

You may say I'm a dreamer
But I'm not the only one
I hope some day you'll join us
And the world will be as one

Imagine no possessions
I wonder if you can
No need for greed or hunger
Our brotherhood of man
Imagine all the people
Sharing all the world

Give Peace A Chance

Two, one two three four
Ev'rybody's talking about
Bagism, Shagism, Dragism, Madism, Ragism,
Tagism
This-ism, that-ism, is-m, is-m, is-m.

All we are saying is give peace a chance
All we are saying is give peace a chance

c'mon
Ev'rybody's talking about Ministers,
Sinisters, Banisters and canisters
Bishops and Fishops and Rabbis and Pop eyes,
And bye bye, bye byes.

All we are saying is give peace a chance
All we are saying is give peace a chance

Let me tell you now
Ev'rybody's talking about
Revolution, evolution, masturbation,
Flagellation, regulation, integrations,
Meditations, United Nations,
Congratulations.

Ev'rybody's talking about
John and Yoko, Timmy Leary, Rosemary,
Tommy Smothers, Bobby Dylan, Tommy Cooper,
Derek Taylor, Norman Mailer, Alan Ginsberg,
Hare, Hare Krishna

Δώσε στην Ειρήνη μια Ευκαιρία

Δύο, ένα, δύο, τρία, τέσσερα
Όλοι μιλούν για
Μπαγκισμό, Σαγκισμό, Ντραγκισμό, Μαντισμό,

Ραγκισμό, Ταγκισμό
Αυτο-ισμό, Εκεινο-ισμό, ισμό, ισμό

Το μόνο που λέμε είναι να δώσεις στην ειρήνη μια
ευκαιρία
Το μόνο που λέμε είναι να δώσεις στην ειρήνη μια
ευκαιρία

Πάμε
Όλοι μιλούν για Υπουργούς,
Αριστερούς, Κουπαστές και Μεταλλικά Δοχεία
Επισκόπους, Φις-όπους, Ραβίνους, και Έκκληκτα
μάτια
Και μάτια του αντίο

Το μόνο που λέμε είναι να δώσεις στην ειρήνη μια
ευκαιρία
Το μόνο που λέμε είναι να δώσεις στην ειρήνη μια
ευκαιρία

Άσε με να σου πω τώρα
Όλοι μιλούν για
Επανάσταση, εξέλιξη, μ@λ@κί@
Λιθοβολισμό, συστηματοποίηση, κοινωνικές
ενσωματώσεις
Στοχασμούς, ΟΗΕ
Συγχαρητήρια

Όλοι μιλούν για
τον Τζον και τη Γιόκο, τον Timmy Leary, τη
Rosemary
τον Tommy Smothers, τον Bobby Dylan, τον
Tommy Cooper
Derek Taylor, Norman Mailer, Alan Ginsberg,
Hare Krishna

Bob Dylan

Ο Μπομπ Ντίλαν γεννήθηκε στις [24 Μαΐου 1941](#) είναι [Αμερικανός μουσικός](#) και θεωρείται ένας από τους σημαντικότερους σύγχρονους τραγουδοποιούς. Ο Ντίλαν γίνεται η νέα φωνή της Αμερικής. Γίνεται η διαμαρτυρία, η άρνηση, η αμφισβήτηση, η επανάσταση. Υπήρξε η φωνή του κινήματος για τα κοινωνικά και ατομικά δικαιώματα που άνθισε την δεκαετία του '60 στην Αμερική. Εγκαταλείπει όμως τα τραγούδια διαμαρτυρίας και επηρεασμένος από τους μεγάλους [συμβολιστές](#) ποιητές (κυρίως τον [Τ. Σ. Έλιοτ](#)) δημιουργεί πολύπλοκα ροκ ποιήματα. Κυκλοφορεί τρεις δίσκους, που καθορίζουν την ιστορία της ροκ, όπως τον θρυλικό *Highway 61 Revisited*, με ιστορικά κομμάτια όπως τα *Like A Rolling Stone*, *Ballad For A Thin Man*, *Desolation Row*. Αμέσως μετά με τον *Bringing it all back home*, δίσκος που σηματοδότησε τη στροφή του στο ηλεκτρικό μπλουζ, τον *Blonde on Blonde*, ένα διπλό άλμπουμ, με πολλά αυτοβιογραφικά στοιχεία. Ο 25χρονος Ντίλαν έχει πάνω από 10.000.000 πωλήσεις δίσκων. Γίνεται σημαία, ροκ λάβαρο.

Τραγούδια διαμαρτυρίας που έχουν μείνει στην ιστορία είναι το *Blowin' In The Wind*, *Masters Of War*, *Oxford Town* κ.λ.

Blowin' In The Wind - Συμβολισμοί και αναφορές

- “How many roads must a man walk down before you can call him a man?”

Ο Ντίλαν λέγοντας δρόμους εννοεί τα κινήματα, τις θεωρίες (εναντίωση σε φυλετικές

διακρίσεις, ισότητα φύλων, ισότητα ανθρωπίνων δικαιωμάτων, δικαιώματα των ομοφυλόφιλων κλπ.) και τις πορείες στις οποίες έχουν βρεθεί κάποιοι άνθρωποι προκειμένου να αποκτήσουν τα παραπάνω. Υπονοεί πως αυτή η ομάδα ανθρώπων έχει κάνει υπερβολικά πολλές δράσεις για να τους στερούνται βασικά ανθρώπινα δικαιώματα.

- *“How many seas must a white dove sail, before she sleeps in the sand?”*

Το λευκό περιστέρι συμβολίζει την ειρήνη και την διαδικασία και τις συγκρούσεις που πρέπει να περάσει πριν τελικά εδραιωθεί και βρει τη γαλήνη και τη σιγουριά.

- *“how many times must the cannonballs fly, until they’re forever banned?”*
- *“how many deaths will it take ‘till he knows, that too many people have died?”*

Σχεδόν άμεση αναφορά στον πόλεμο του Βιετνάμ, έναν πόλεμο που άφησε πολλά θύματα και κατά τους ακτιβιστές δεν ήταν καθόλου αναγκαίος.

- *“how many years can some people exist, before they’re allowed to be free?”*
- *“How many ears must one man have, before he can hear people cry?”*

Ο Ντίλαν εδώ αναφέρεται για άλλη μια φορά στα κινήματα (ισότητα των δύο φύλων, αντιπολεμικά, αντιρατσιστικά κλπ.) της εποχής.

- *How many times can a man turn his head and pretend that he just doesn’t see?”* *“how many ears must one man have, before he can hear people cry?”*

Αναφορά στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι ακτιβιστές οι οποίοι βλέπουν πως αυτά για τα οποία παλεύουν αγνοούνται επιδεικτικά και κανείς δε φαίνεται να καταλαβαίνει πόσο ανάγκη έχει η κοινωνία αυτή την αλλαγή που επιζητούν

Έτσι καταλήγουμε ότι η δεκαετία του 1960 ήταν μια εποχή ανακατατάξεων στην κοινωνία, στη μόδα, στις τάσεις και ιδιαίτερος στη μουσική. Η μουσική «αντανακλούσε» ακόμη τον ήχο και το στυλ της προηγούμενης δεκαετίας. Τα επόμενα χρόνια μια σειρά από κοινωνικές επιρροές άλλαξε τη λαϊκή μουσική και γέννησε την πολυμορφία που βιώνουμε

σήμερα. Η δολοφονία του προέδρου των ΗΠΑ Τζον Κένεντι, η κλιμάκωση του πολέμου στο Βιετνάμ και η εξάπλωση του Κινήματος υπέρ των Πολιτικών Δικαιωμάτων επηρέασε σε μεγάλο βαθμό την αμερικανική κουλτούρα και η μουσική άρχισε να αντικατοπτρίζει αυτή την αλλαγή. Συμπεραίνουμε «μουσική επαναστατική εισβολή» άρχισε γύρω στο 1963, με την είσοδο των Beatles και πολλών άλλων καλλιτεχνών που αναφέρθηκαν, στη μουσική σκηνή, ακολουθούμενους από φανατικούς οπαδούς τους.

Πηγές

<Η «ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ» ΜΙΑΣ ΓΕΝΙΑΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗ ΜΟΥΣΙΚΗ >. Project 3^{ης} λυκείου

Υμηττού. Διαδίκτυο

<Μουσική βουτιά στην επανάσταση του '60>. Rocktime.19/11/14. Διαδίκτυο

<Πανκ>. Wiki. Διαδίκτυο

Κοινωνικά μουσικά κινήματα από τα 50s έως τα 90s. musicheaven. 5/02/09. Διαδίκτυο

Ροκ κουλτούρα, σεξισμός αλλά και γυναικείο ροκ. Ρούλα Σκουτάρη. Διαδίκτυο

Χίπις, Μάης και μουσική : Η γενιά του Woodstock(part 1,2). Society vs distortion.

18/03,25/03. Διαδίκτυο

Τζον Λένον. Wiki. Διαδίκτυο

Bob Dylan.wiki. Διαδίκτυο

Jefferson Airplane. Wiki. Διαδίκτυο

Led Zeppelin. Wiki. Διαδίκτυο

Κάρλος Σαντάνα.Wiki. Διαδίκτυο

«Ο βασιλιάς της κιθάρας Κάρλος Σαντάνα. Newbeast. 06/08/14. Διαδίκτυο

Rolling Stones. Wiki. Διαδίκτυο

The Beatles. Wiki. Διαδίκτυο

«5 πράγματα που μου έμαθε ο John Lennon για τη ζωή». Athensvoice. 07/12/13. Διαδίκτυο

«Μια επανάσταση με κιθάρες: Πώς οι Beatles άλλαξαν τα πάντα». iNews. 29/01/14.

Διαδίκτυο

Ομάδα: Revolution

Υπεύθυνη Καθηγήτρια: Αλεξάκη Σταυρούλα

Μάθημα: Ερευνητική Εργασία

20 Ιανουαρίου 2016

Η μουσική του '60 και η εξέλιξή της τις επόμενες δεκαετίες μέχρι και σήμερα

Η δεκαετία του '60 υπήρξε μία περίοδος ριζοσπαστικών αλλαγών, λόγω της ανάγκης και της επιθυμίας των ανθρώπων να καινοτομήσουν, να διαφοροποιηθούν από το καθορισμένο, να παλέψουν με τις άσχημες μνήμες του παρελθόντος και να προωθήσουν αξίες όπως ειρήνη, ενότητα κι αγάπη. Πρωταγωνιστές της περιόδου είναι η νεολαία της δεκαετίας, καθώς επίσης και ποικίλα αντικομοφομιστικά κινήματα, που αντιτάσσονται έντονα στο φασισμό των κοινωνιών, τη χούντα και τον πόλεμο. Αυτή την περίοδο μάλιστα, η μουσική βρίσκεται στο απόγειο της από διάσημους καλλιτέχνες του χώρου, κυρίως λόγω της επιθυμίας των ανθρώπων να αποτυπώσουν τα συναισθήματά τους, τις ανησυχίες αλλά και τους προβληματισμούς τους στο πεντάγραμμο.

Η δεκαετία του '60 λοιπόν, σε ό,τι αφορά τη μουσική, ξεκίνησε πολύ δυναμικά. Η ελπίδα, η φλογερή επιθυμία των ανθρώπων για ένα κόσμο με ίσες ευκαιρίες για όλους, γέννησε πληθώρα μουσικών ρευμάτων που πρωταγωνιστούν τόσο αυτή την περίοδο, όσο και τις ακόλουθες.

Εξέλιξη rock (rock'n'roll and rockabilly)

Η γνωστή σε όλους μουσική ροκ, ευδιάκριτη από τα έντονα ρυθμικά σχήματα συνοδευόμενη από ηλεκτρικές κιθάρες μπάσο και ντραμς, αν και πρωτοεμφανίστηκε στις αρχές της δεκαετίας του '50, ήταν στην μετέπειτα δεκαετία του '60 που εξελισσόμενη έδωσε το έναυσμα στους ανθρώπους να αποτυπώσουν τις σκέψεις τους σε αυτή. Αυτή την περίοδο, η ροκ διακλαδίζεται τόσο λόγω της επιρροής κάποιων λευκών κοινοτήτων, όσο κι ετέρων

μουσικών ρευμάτων που εμφανίζονται κι εξελίσσονται αυτή την εποχή. Έτσι, έχουμε τη δημιουργία του *folk rock*, χάρις τη συμβολή της παραδοσιακής μουσικής των κοινοτήτων των Η.Π.Α, το *blues rock* όπου δίνεται ιδιαίτερη έμφαση στην ηλεκτρική κιθάρα, το ψυχεδελικό ροκ, πρόσμειξη μελωδιών που φέρει η Ανατολή, το heavy metal ως ήχος βαρέων μετάλλων και τέλος το τζαζ-ροκ (ή το λεγόμενο φιούζιον). Οι μουσικοί της δεκαετίας εκφράστηκαν με τη βοήθεια όλων των μουσικών ρευμάτων που δημιούργησε η μουσική ροκ. Εδώ, αξίζει να αναφερθεί ότι, συνεισφορά στον ήχο που χαρακτηρίστηκε ροκ, η κύρια προέλευση δηλαδή της μουσικής αυτής είναι το *rock'n'roll* αλλά και το μουσικό είδος που έγινε γνωστό ως *rockabilly*.

Σημαντικός σταθμός της μουσικής της δεκαετίας του '60, σε ό,τι αφορά το ροκ ρεύμα, ήταν ανάμεσα σε άλλα, το αγγλικό μουσικό συγκρότημα *The Beatles* (John Lennon, Paul McCartney, George Harrison, Ringo Starr).

Το συγκρότημα γνώρισε τόσο μεγάλη επιτυχία και εξελίχθηκε σε ένα από τα πιο επαναστατικά συγκροτήματα στην ιστορία της μουσικής. Έβγαλαν δίσκους με αλυσίδα τραγουδιών που συνδέονταν με αισθητικές και ριζοσπαστικές ιδέες, κι όχι μεμονωμένες συλλογές τραγουδιών όπως ήταν συνηθισμένο τότε. Τα τραγούδια τους προβάλλουν τους προβληματισμούς και τις σκέψεις των ανθρώπων της δεκαετίας, σε ό,τι αφορά θέματα όπως η αγάπη και η ειρήνη. Το τραγούδι του John Lennon *Imagine* (1971) το πιο διάσημο κομμάτι του άγγλου τραγουδιστή, μιλά για μία κοινωνία όπου οι άνθρωποι μοιράζονται τα πάντα, δεν πιστεύουν στην ύπαρξη θεού (ή κατά άλλους έχουν τον ίδιο θεό), ή παραδείσου, ζουν ειρηνικά κι ενωμένοι απαξιώνοντας τα υλικά αγαθά. Άλλα σημαντικά ροκ συγκροτήματα της εν λόγω περιόδου, τα οποία συνέβαλαν χωρίς αμφιβολία στην ταυτοποίηση της δεκαετίας του '60 είναι οι *Pink Floyd*, οι *Rolling Stones*, οι *Deep Purple*, *The Who*, οι *Led Zeppelin*, οι *Sex Pistols* οι *Doors* και άλλοι.

Επίσης, σημαντικοί είναι ορισμένοι καλλιτέχνες, όπως ο *Elvis Presley*, οποίος έκανε

γνωστά στο κοινό του το ροκαμπίλι και το ροκ εντ ρολ, τα οποία έθεσαν τις βάσεις για τη δημιουργία ροκ, ο *Bob Dylan (Robert Zimmermann)*, ο οποίος, ερχόμενος στο προσκήνιο έκανε επιτυχείς τραγούδια διαμαρτυρίας (folk rock), ο *Woody Guthrie*, ο οποίος πριν το Ντίλαν ερμήνευε κομμάτια με κοινωνικό περιεχόμενο αλλά και τραγούδια διαμαρτυρίας κι άλλοι.

Αξιοσημείωτο είναι το φεστιβάλ του *Woodstock*, ένα 4μερο ροκ φεστιβάλ (15-18 Αυγούστου 1969) με τους θεατές να ξεπερνούν τους 500.000. Οι περισσότεροι από αυτούς ανήκαν στο κίνημα των χίπις. Τα μηνύματα που πέρασε το φεστιβάλ, ήταν κυρίως υπέρ της ειρήνης, της αγάπης και του έρωτα, της ελεύθερης χρήσης των ναρκωτικών, κατά του πολέμου, κυρίως εκείνου που διαδραματιζόταν εκείνη την χρονιά στο Βιετνάμ και κατά του ρατσισμού.

Το μουσικό αγγλικό συγκρότημα *The Beatles*, κατά διάρκεια της περιόδους τους, στις Η.Π.Α.

Ο *Robert Zimmerman (Bob Dylan)* στο Τορόντο το 1980.

Δημιουργία soul

Η soul πήρε το όνομά της την δεκαετία του '60 και προέκυψε από τη συγχώνευση γκόσπελ, της R&B της spiritual αλλά και της doo-wop μουσικής. Σύμφωνα με κάποιους, αποτελεί την κοσμική μορφή της μουσικής γκόσπελ. Έφτασε στο απόγειό της κατά τη πενταετία 1965-1970. Γεννήθηκε στις Ηνωμένες πολιτείες, αποτέλεσε αρχικά μουσική των μαύρων στις συναθροίσεις και τις γιορτές τους, αλλά γρήγορα υποστηρίχθηκε από τους λευκούς που εναντιώνονταν έντονα στις στερεοτυπικές αντιλήψεις της κοινωνίας και δεν θεωρούσαν την κουλτούρα ή την μουσική των μαύρων εξευτελιστική. Από τη σόουλ απορρέουν μουσικά ρεύματα όπως η ντίσκο, η ποπ αλλά και η χιπ-χοπ. Δίνεται κυρίως έμφαση στα χορευτικά ακούσματα, ενώ θεωρείται από πολλούς πως πήρε στοιχεία από τζαζ. Η σόουλ είναι ευδιάκριτη από τα χάλκινα πνευστά με σημαντικότερα το σαξόφωνο και την τρομπέτα. Όταν λοιπόν την εν λόγω δεκαετία οι μαύροι προσπαθούν να διεκπεραιώσουν τα δικαιώματά τους, η σόουλ γίνεται η αντιπροσωπευτική τους και υποσκελίζει την μπλουζ. Αν και είχαν λίγα κοινά, η σόουλ δεν άργησε να συνδεθεί με την μουσική ροκ. Πατέρας της μουσικής που ονομάστηκε σόουλ, θεωρείται ο *Ray Charles*, ενώ οι πιο διάσημοι εκπρόσωποι της είναι οι *James Brown*, *Al Green*, *Otis Clay*, *Aretha Franklin* κι άλλοι.

Ο πατέρας της σόουλ *Ray Charles* στο Αμβούργο το 1971.

Η τραγουδίστρια *Diana Ross* το 1990.

Η μουσική rock συχνά ερχόταν σε αντίθεση με τις επικρατούσες κοινωνικές συνήθειες της δεκαετίας του '60. Όμως την δεκαετία του 70 η ροκ έγινε γνωστή και σε κοινωνικές ομάδες που δεν την είχαν γνωρίσει μέχρι τότε. Πέραν του ως άνω δεδομένου, η

rock n roll και η rock της δεκαετίας του '60 αποτέλεσε τη βάση, με δεδομένες τις εκάστοτε κοινωνικές αλλαγές και εκφράσεις, για τη δημιουργία πολλών παραλλαγών οι σπουδαιότερες των οποίων ήταν οι: country, hard, romantic, punk, soft rock.

Country rock music: Η κάντρι ροκ υπήρξε υποείδος της ροκ με την πρόσμειξη ροκ και κάντρι μουσικών σχημάτων. Διαμορφώθηκε στα τέλη της δεκαετίας του 60 αλλά γνώρισε την μεγαλύτερη εμπορική επιτυχία στις αρχές της επόμενης δεκαετίας με αντιπροσώπους διάφορους καλλιτέχνες και συγκροτήματα όπως ο Bob Dylan και οι The Byrds οι οποίοι εγκαινίασαν αυτό το νέο είδος ροκ και επηρέασαν και καλλιτέχνες διαφορετικών μουσικών ρευμάτων. Άλλοι μεταγενέστεροι αντιπρόσωποι ήταν οι Doobie brothers (οι οποίοι απογείωσαν το είδος στις αρχές του 70), η Emmylou Harris (η οποία ονομάστηκε βασίλισσα της κάντρου-ροκ) και η Linda Ronstadt η οποία δημιούργησε ένα επιτυχημένο συγκρότημα συνδυάζοντας στα κομμάτια της στοιχεία ποπ με κάντρου-ροκ. Το ρεύμα αυτό επηρέασε έντονα την σόλο καριέρα του George Harrison μετά τη διάλυση των Beatles.

Hard rock: Αυτό το μουσικό ρεύμα γεννήθηκε στα τέλη του 60 αλλά άφησε το στίγμα του στη μετέπειτα δεκαετία. Αξιοσημείωτα χαρακτηριστικά του ήταν το τρέμολο, τα εφέ και η παραμόρφωση, οι έντονες γραμμές τυμπάνου, η συχνή έμφαση στα κύμβαλα και η χρήση μπάσου. Ο τραγουδιστής τραγουδά βραχνιασμένα και με υπόκωφα γρυλίσματα. Ο ήχος είναι σκληρός. Αν και τα τραγούδια είναι συνήθως συναισθηματικής φύσεως, δεν παραλείπονται τα κομμάτια με αναφορά στον πόλεμο του Βιετνάμ και στην κοινωνική καταπίεση (αρχές δεκαετίας 70). Το πρώτο κομμάτι hard rock κυκλοφόρησε από τους The Kinks με όνομα «You really got me». Ο ήχος των τραγουδιών άρχισε να σκληραίνει. Άλλοι εισηγητές του είδους ήταν οι Rolling stones, the Who, Cream και οι Experience με το ομώνυμο τραγούδι τους «Are you experienced?» να γίνεται πολυπλατινένιο. Συγκροτήματα που υιοθέτησαν αυτό το είδος μουσικής είναι οι Led Zeppelin, Paranoid, Deep Purple, αργότερα οι Rainbow και οι Dio.

Punk rock: Όπως και τα προηγούμενα μουσικά είδη της rock έτσι κι αυτό έφτασε στο ζενίθ του στα τέλη της δεκαετίας του 70. Οι μουσικοί του κινήματος αυτού αντιτάχθηκαν σε οποιαδήποτε κοινωνική σύμβαση όριζε η εποχή τους είτε μέσω τραγουδιών με κοινωνικό στίχο (θυμίζοντας το νόημα των επαναστατικών τραγουδιών του 60) είτε μέσω ακραίου ρουχισμού. Δημοφιλή συγκροτήματα ήταν οι Sex pistols, οι Clash και οι Crass.

Soft rock: Ο ήχος κυμαίνεται μεταξύ ποπ και ροκ και δεν είναι απότομος ή σκληρός. Εμφανίζεται στα μέσα της δεκαετίας του 60 και εξελίσσεται μέχρι και την δεκαετία του 80 (οπότε αρχίζει να συρρικνώνεται).

Η μουσική του '70, όπως άλλωστε κι αυτή του '60, γενικά εξέφραζε βαθιά επαναστατικά νοήματα (ιδίως στις αρχές της δεκαετίας) ενώ αργότερα εξελίχθηκε σε χορευτική με τραγούδια πιο εύπεπτα και με περισσότερο δυναμικό ρυθμό τα οποία ικανοποιούσαν την ανάγκη των ανθρώπων για διασκέδαση και χαλάρωση. Ποικίλα μουσικά είδη ήρθαν τότε στο προσκήνιο που πρέσβευαν διαφορετικές ιδέες το καθένα και εξυπηρετούσαν διαφορετικούς σκοπούς. Το ροκ υποσκελίστηκε από την επικράτηση της disco που ήταν αποτέλεσμα προσμείξεων soul, funk και Latin μουσικής.

Η δεκαετία των 80s-90s χαρακτηρίζεται από τους μουσικούς ως οι δεκαετίες του heavy metal και όλων των υποκατηγοριών του. Το heavy metal κατατάσσεται στη μουσική ως παρατσούκλι της Ροκ μουσικής, και έχει ρίζες που εφορμούν από την Μπουζ και το ψυχεδελικό ροκ. Τα μουσικά του σχήματα δημιούργησαν ένα βαρύ ήχο εστιασμένο στην κιθάρα (συνήθως ηλεκτρική), στο μπάσο και στα ντραμς, έχοντας ως χαρακτηριστικό την έντονη παραμόρφωση του ήχου στην ηλεκτρική κιθάρα καθώς και τα γρήγορα solo.

Το heavy metal έγινε ευρέως γνωστό τη δεκαετία του '80 οπότε αναπτύχθηκαν πολλά από τα γνωστά υποείδη του. Εναλλαγές πιο ακραίες περιορίστηκαν τότε στην Underground μουσική σκηνή, ενώ άλλες όπως το Glam Metal και το Thrash Metal γνώρισαν μεγάλη εμπορική επιτυχία.

Το 1980 θεωρείται από πολλούς η καλύτερη δισκογραφικά χρονιά του heavy metal. Μερικές από τις πολυάριθμες κυκλοφορίες εκείνης της χρονιάς είναι τα "British Steel", το "Black in Black". Παράλληλα, ένα νέο κύμα που ονομάστηκε N. W. O. B. H. M. (New Wave of British Heavy Metal) εμφανίστηκε και έπαιξε καθοριστικό ρόλο στη δημιουργία νέων υποκατηγοριών. Ορισμένες από τις μπάντες του νέου κύματος ήταν οι Motorhead, οι Def Leppard, οι Diamond Head και οι Venom. Ιδιαίτερα οι τελευταίοι θεωρούνται η κυριότερη έμπνευση για τη δημιουργία του Thrash Metal στα μέσα της δεκαετίας, ενώ ο δεύτερος δίσκος τους "Black Metal" έδωσε το όνομά του σε μια ολόκληρη υποκατηγορία του heavy metal που δημιουργήθηκε αργότερα.

Η γέννηση του thrash metal έγινε με την κυκλοφορία δίσκων που σήμερα θεωρούνται κλασσικοί όπως το "Show No Mercy" των Slayer του 1983 κ. α. Κύριες επιρροές των thrash metal συγκροτημάτων ήταν οι Venom, οι Diamond Head, οι Motarhead και punk rock συγκροτήματα όπως οι Ramones.

Το 1985 και 1987, οι Possessed και οι Death αντίστοιχα, ακολουθούμενοι τα χνάρια των thrash metal συγκροτημάτων δημιούργησαν ένα ακόμα πιο ακραίο είδος heavy metal.. Το death metal, του οποίου η θεματολογία είναι γύρω από το θάνατο, θεωρείται, μέχρι και σήμερα ένα από τα πιο ακραία είδη heavy metal. Χαρακτηριστικά του είναι τα μουγκριτά φωνητικά, τα χαμηλά κουρδίσματα και οι πολύ γρήγοροι ρυθμοί. Οι στοίχοι αναφέρονται σε ασθένειες, στο θάνατο, στη βία και στο σατανισμό, αν και αργότερα απέκτησαν και κοινωνικοπολιτική προσέγγιση. Μπάντες που ξεχώριζαν ήταν οι Morbid Angel, οι Obituary και οι Botl Thrower.

Στη δεκαετία του '80 γεννήθηκε και το power metal ένα είδος λιγότερο ακραίο, αλλά με υψηλές ταχύτητες. Ξεκίνησε στη Γερμανία από τους Helloween και αργότερα από τους Blind Guardian και χαρακτηρίζεται από καθαρά φωνητικά, τις μελωδίες και τις γρήγορες ταχύτητες. Επίσης συνδέεται άμεσα με το progressive metal, που χαρακτηρίζεται από

μεγάλης διάρκειας κομμάτια και πολύπλοκες δομές τραγουδιών. Τέλος στα μέσα της δεκαετίας του '80 γεννήθηκε το Glam Metal. Επηρεασμένα από την θεατρικότητα των KISS και το heavy metal της δεκαετίας του '70.

Η δεκαετία του '90 έχει χαρακτηριστεί ως μια περίοδος κρίσης για το heavy metal. Η ανάπτυξη του γκραντζ των Nirvana (είδος εναλλακτικής ροκ), των Pearl Jam και των Alice in Chains παραμέρισε τα metal συγκριτήματα από το προσκήνιο. Όμως αυτό δεν εμπόδισε νέες και παλιές μπάντες να ξεχωρίσουν.

Το 1990 κυκλοφορεί το "Cowboys from Hell" των Pantera. Ο δίσκος αποτελεί ορόσημο καθώς ανέδειξε μια μπάντα που στο μέλλον θα διακριθεί μέσα στην κρίση και διότι αποτελεί το σημείο εκκίνησης του Νέου Κύματος Αμερικανικού Heavy Metal που θα δημιουργηθεί αργότερα.

Στις αρχές της δεκαετίας στη Νορβηγία το δεύτερο κύμα black metal αντιπροσωπεύτηκε από τους Mayhem και Darkthrone. Χαρακτηρίζεται από τσιριχτά φωνητικά, γρήγορους ρυθμούς και κακές παραγωγές δίσκων, καθιστώντας το είδος ακραίο. Το 1993 ωστόσο το ιδίωμα πήρε μεγάλη δημοσιότητα. Ο εμπρησμός εκκλησιών από μέλη black metal συγκροτημάτων στη Νορβηγία, η αυτοκτονία του τραγουδιστή των Mayhem και η δολοφονία του κιθαρίστα της μπάντας, Eygonymus, από το μοναδικό μέλος των Burzum Varg Vikernes, έλαβαν μεγάλη διάσταση από τα μέσα ενημέρωσης για ευνόητους λόγους.

Στα μέσα της δεκαετίας ξεκίνησε η τάση ένωσης του heavy metal με άλλα είδη μουσικής, που κορυφώθηκε στις αρχές της επόμενης δεκαετίας. Οι Faith No More ανάμιξαν τα στοιχεία metal, hip hop και funk. Επίσης μπάντες όπως οι Korn, οι System of a Down και οι Slipknot δημιουργήθηκαν αυτή τη δεκαετία και αποτέλεσαν τις μπάντες που δημιούργησαν το λεγόμενο nu metal.

Ακόμα αυτή τη δεκαετία διαμορφώνονται νέα κύματα. Στη Σουηδία δημιουργείται το Νέο Κύμα Σουηδικού Death Metal που αναμειγνύει τα παραδοσιακά death metal φωνητικά

με μελωδία riff και πολλές φορές πλήκτρα. Η πρώτη μπάντα, που ανέμειξε τις μελωδίες με το death metal θεωρείται μια βρετανική μπάντα Carcass.

Το heavy metal δεχόταν ανέκαθεν αρνητική κριτική από την κοινή γνώμη για διάφορους λόγους. Πολλές μπάντες έχουν κατηγορηθεί για Σατανισμό στους νέους. Μάλιστα θρησκευτικές ομάδες έχουν καταστρέψει πολλά αντίτυπα δίσκων. Η Ελληνική black metal μπάντα Rotting Christ πρόσφατα βρέθηκε αντιμέτωπη με θρησκευτικές ομάδες στη Βραζιλία που ζητούσαν να μην παραγματοποιηθεί η συναυλία στη χώρα τους ενώ έχουν συμβεί και πολλές άλλες στο παρελθόν.

Από το 2000 και μετά η μουσική σκηνή κυριαρχείται από την ηλεκτρονική μουσική κυρίως pop mb dubstep αλλά και μουσικά υβρίδια όπως pop με hip-hop και άλλα. Σήμερα η ροκ και η μεταλ μπορεί να μην έχουν την ίδια μορφή όπως το '60 όμως κρατούν πολλά στοιχεία τόσο στην θεματολογία όσο και στην δομή των κομματιών. Οι συνεχείς ανάμειξη της ροκ με τα υπόλοιπα αναπτυσσόμενα μουσικά είδη σε μια προσπάθεια των μουσικών να αποκτήσουν έναν χαρακτηριστικό και μοναδικό ήχο είχε ως αποτέλεσμα την δημιουργία των σημερινών υποκατηγοριών της ροκ όπως και της μέταλ.

Το moderate rock έχει προέλθει από μια ένωση του hard rock με το alterlative rock. Το όνομα του κάνει αναφορά στην ταχύτητα (bpm) η οποία είναι σχετικά χαμηλή, συνήθως 80-100bpm. Η lead guitar δεν χρησιμοποιείται και αντικαθίσταται από μια δεύτερη rhythm, σε πολλές περιπτώσεις δεν υπάρχει δεύτερη κιθάρα. Η θεματολογία της είναι η μεταλαμπάδευση των αιτημάτων της γενιάς του '60 και έχει εμπλουτιστεί με διάφορα μείζονα ζητήματα της εποχής. Μεγάλα συγκροτήματα που ακολουθούν το είδος αυτό είναι οι white stripes (seven nation army), red hot chili peppers (can't stop).

Το progressive rock είναι μια εξέλιξη του hard rock με power metal φωνητικά και με πολύ γρήγορα riff και solo συχνά περνώντας τα 140bpm. Συνήθως υπάρχουν δύο διαφορετικά rifs όσον αφορά τις κιθάρες και το basso να δίνει βάθος στον ήχο παίζοντας απλοποιημένες

τις μελωδικές γραμμές της rhythm guitar. Μεγάλα συγκροτήματα είναι οι anathema, οι dream theater σε κάποια κομμάτια από το album auditorium αλλά και άλλοι καλλιτέχνες.

Το alterlative rock έχει autotune pop φωνητικά, όμως διατηρεί τον σκληρό ήχο του hard rock. Συνήθως η ταχύτητά του κυμαίνεται από 80-200 bpm. Χρησιμοποιούνται κατά κανόνα δύο κιθάρες, μια lead που παίζει την μελωδία εναρμονιζόμενη στην φωνή και τα solo και μια rhythm, η οποία κρατάει το ρυθμό παίζοντας συγχορδίες και το basso ακολουθεί την αρμονική σειρά της rhythm. Η θεματολογία αφορά την εναντίωση σε κάποιο πολίτευμα ή μια κατάσταση, αλλά σε πολλές περιπτώσεις, οι κακοί στίχοι και η <<φτιαγμένη>> φωνή μειώνουν την ποιότητα.

Το heavy/hard rock είναι μια ανάμειξη του heavy metal του '70-'80 με το hard rock. Έχει πάντα δύο κιθάρες, εκ των οποίων η μία παίζει μελωδία και solo, ενώ η άλλη συγχορδία. Η θεματολογία είναι σκοτεινή και τις περισσότερες φορές οι στίχοι γράφονται υπό την επήρεια ναρκωτικής ουσίας. Η φωνή είναι φυσική, χωρίς εφέ, και αντιμετωπίζεται ως μουσικό όργανο. Μεγάλα συγκροτήματα είναι οι avenged sevenfold, οι bullets from my vallentine, all that remains και άλλοι.

Η μέταλ την σημερινή εποχή αν και έχει δεκτεί πολλές επιρροές από την ηλεκτρονική μουσική δεν έχει χάσει το επαναστατικό της ύφος. Μερικά από τα κυρίαρχα είδη της μέταλ είναι:

Το Progressive Metal είναι ένα είδος της Heavy Metal μουσικής, το οποίο αποτελεί συνδυασμό της τεχνικής του Progressive Rock της δεκαετίας του '70 με την ένταση του Heavy Metal της επόμενης δεκαετίας. Το συγκεκριμένο είδος εστιάζει στην τεχνική και την μελωδία και γνώρισε εμπορική επιτυχία από την δεκαετία του '90 και έπειτα, με συγκροτήματα όπως οι Dream Theater, Fates Warning, Queensrÿche. Το progressive metal περιλαμβάνει βαριές και τεχνικές κιθάρες, πολύ συχνή χρήση πλήκτρων με ανάλογη τεχνική κατάρτιση και περίτεχνες αλλαγές ρυθμών. Η διάρκεια των τραγουδιών μπορεί να ξεπεράσει ακόμη και τα τριάντα λεπτά, ενώ ισορροπούν μεταξύ μελωδίας και επιθετικότητας. Τα φωνητικά καθιερώθηκε να είναι καθαρά και να κινούνται σε υψηλές κλίμακες με αρκετή θεατρικότητα. Παρ' όλα αυτά, συγκροτήματα όπως οι Opeth και οι Cynic συνδυάζουν την τεχνική της μουσικής τους με ακραία φωνητικά στο ύφος του death metal. Η θεματολογία του Progressive metal είναι επαναστατική και έχει σκοπό να θίξουν πολλά μείζονα θέματα όπως ο κοινωνικός αποκλεισμός κάποιων ομάδων.

Το metalcore συνδυάζει στοιχεία του πανκ και του χέβι με την εξής διαφοροποίηση γίνεται έντονη χρήση διπλών κασών και διπέταλων. Συνδυάζει scream φωνητικά και πολύ γρήγορα ριφ κιθάρας, με δεμένη μουσικότητα και χαμηλά κουρδίσματα στις κιθάρες, όπως συμβαίνει και στο death metal. Πολλά συγκροτήματα χρησιμοποιούν καθαρά φωνητικά, ιδιαίτερα στα ρεφρέν, ενώ οι στίχοι ποικίλουν από το κοινωνικοπολιτικό στυλ του πανκ σε θέματα όπως η αγάπη, η θρησκεία, η ψυχολογική κατάσταση, κ.α.. Σε αντίθεση με το death-core το metalcore έχει λιγότερο βίαιους στίχους. Πρώτος δίσκος του είδους θεωρείται το "Destroy the Machines" των Earth Crisis, το οποίο κυκλοφόρησε το 1995. Στις αρχές της επόμενης δεκαετίας, η παρακμή του Nu metal είχε οδηγήσει σε εμπορική πτώση της σκληρής

μουσικής. Το metalcore αναδείχθηκε στο εμπορικότερο είδος του metal , παρά το γεγονός ότι τα συγκροτήματα που το αντιπροσώπευαν και το αντιπροσωπεύουν δεν έλαβαν ανάλογη ανταπόκριση από τους ραδιοφωνικούς σταθμούς. Οι Killswitch Engage αποτέλεσαν ένα από τα πιο επιτυχημένα συγκροτήματα του είδους, με την επιτυχία τους να οδηγεί σε πολλούς μιμητές, οι οποίοι αποσκοπούσαν στην εμπορική επιτυχία, με σχήματα όπως οι Bullet for my Valentine και Avenged Sevenfold να κάνουν την εμφάνιση τους χρησιμοποιώντας pop και emo στοιχεία. Το metalcore γέννησε πολλά υποείδη αλλά και συνέβαλε στην δημιουργία νέων μουσικών ειδών όπως:

Το μελωδικό metalcore που περιέχει στοιχεία μελωδικού death metal, κυρίως με την χρήση φωνητικών του death metal, τα οποία διακόπτονται από καθαρά φωνητικά, αρμονικές κιθάρες και hardcore σπασίματα. Κύριοι εκπρόσωποι του είδους είναι οι All That Remains και As I Lay Dying..

Math-core είδος που αναπτύχθηκε στα μέσα της δεκαετίας του '90 με κύριους εκπροσώπους τους Converge, Botch και The Dillinger Escape Plan. Χαρακτηρίζεται από αυξημένη ταχύτητα, τεχνικά ριφ και πολυδιάστατες συνθέσεις.

Deathcore που χαρακτηρίζεται από τον συνδυασμό του metalcore με το death metal και περιέχει ακραία ριφ και blast-beat. Συγκροτήματα του είδους είναι οι Suicide Silence, Whitechapel, Knights of the Abyss, Carnifex και Chelsea Grin.

Το Stoner Rock ή Stoner Metal είναι ένα είδος της Heavy Metal μουσικής, το οποίο δημιουργήθηκε στις αρχές της δεκαετίας του '90 στην Καλιφόρνια των Ηνωμένων Πολιτειών και έχει τις ρίζες του στην μουσική των Black Sabbath και το Doom Metal, σε συνδυασμό με το ψυχεδελικό ροκ της δεκαετίας του '60. Ο όρος Stoner Rock έχει συσχετιστεί με την χρήση ινδικής κάνναβης από τους μουσικούς και τον επαναστατικό τρόπο ζωής, χωρίς συγκεκριμένη ιδεολογία ή πολιτικές απόψεις. Η μουσική έχει αργό ή μέσο ρυθμό και περιλαμβάνει έντονα παραμορφωμένες κιθάρες και μπάσο, μελωδικά φωνητικά και παραγωγή που θυμίζει το στυλ της δεκαετίας του '70. Κατά την δεκαετία του '80, η ανεξάρτητη σκηνή του Doom Metal με ονόματα όπως οι Saint Vitus και οι Obsessed από την Καλιφόρνια, οι Trouble από το Σικάγο και οι Witchfinder General από το Ηνωμένο Βασίλειο, διατήρησαν τον ήχο των Black Sabbath, διαμορφώνοντας το πεδίο στο οποίο βασίστηκαν τα συγκροτήματα του Stoner την επόμενη δεκαετία. Το κίνημα του Stoner Rock ξεκίνησε στις αρχές της δεκαετίας του '90 στη Νότια Καλιφόρνια, με ονόματα όπως οι Kyuss, οι Sleep και οι Fu Manchu να παίζουν hard rock επηρεασμένο από την heavy rock μουσική του παρελθόντος. Η άνοδος της δημοτικότητας του είδους ήλθε μετά την παρακμή του heavy και thrash metal, με μέρος του κοινού να ακολουθεί τη νεοσύστατη σκηνή. Η σκηνή στηρίχθηκε και αναπτύχθηκε με την βοήθεια της ανεξάρτητης δισκογραφικής εταιρείας "Man's ruin Records", η οποία ιδρύθηκε το 1994. Συγκροτήματα όπως οι Kyuss, The Melvins, Dale Crover, Fu Manchu, Nebula, κ.α. έγιναν γνωστοί στο underground κίνημα

μέσω των κυκλοφοριών της συγκεκριμένης εταιρείας. Άλλες εταιρείες που βοήθησαν το είδος ήταν οι "Relapse Records", "Tee Pee Records", "Southern Lord Records", "Small Stone Recordings", "Nasoni Records", κ.α.. Την ίδια περίοδο, εμφανίστηκαν οι Soundgarden με το ομώνυμο άλμπουμ τους, οι Cathedral με τα "Forest of Equilibrium", "The Ethereal Mirror" και "The Carnival Bizarre", οι Monster Magnet με το "Spine of God", κ.α.. Οι Kyuss διαλύθηκαν το 1995, με τον Τζος Χόουμ να σχηματίζει τους Queens of the Stone Age το 1998, ενώ παράλληλα έκαναν την εμφάνιση τους ονόματα όπως οι The Atomic Bitchwax, οι Orange Goblin, οι The Hidden Hand, οι Spirit Caravan, κ.α. Μετά την αλλαγή της χιλιετίας, οι Queens of the Stone Age γνώρισαν επιτυχία στο ευρύ κοινό με το πλατινένιο "Songs for the Deaf" με τον Ντέιβ Γκρολ στα τύμπανα, ωθούμενο από το σινγκλ "No One Knows". Το 2002 εμφανίστηκαν οι Orquesta del Desierto, ένα πρότζεκτ με αξιόλογους μουσικούς του είδους, κυκλοφορώντας δύο άλμπουμ. Έκτοτε, το είδος γνώρισε εμπορική επιτυχία, ιδιαίτερα στις Ηνωμένες Πολιτείες, με συγκροτήματα όπως οι Mastodon, Clutch και Monster Magnet να ανεβαίνουν στις υψηλές θέσεις του Billboard. Μερικά μεγάλα ονόματα αντιπροσωπευτικά του είδους είναι Orange Goblin, Mastodon, Fu Manchu, Saint Vitus και Sleep.

Η δεκαετία του '60 έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην εξέλιξη όχι μόνο της μουσικής αλλά και των αιτημάτων του ανθρώπου. Αυτά αιτήματα εξωτερικεύονται μέσω της μουσικής της κάθε εποχής. Ένα πάντως είναι σίγουρο η μουσική θα συνεχίσει να μεταβάλεται ανάλογα με τα αιτήματα του ανθρώπου όχι μόνο τα κοινωνικά όπως η ανάγκη για ισότητα αλλά πιο προσωπικά όπως η θέλησή του να βγάλει από μέσα του τον θυμό και τη θλίψη.

Πηγές

wikipedia.metalcore,13:49, 12 Σεπτεμβρίου 2015.web

wikipedia.black metal. 27 Ιουλίου 2015.web

akweb .black metal.12 Ιανουαρίου 2013.web

"The Hitch-Hiker's Guide to Progressive Metal", Heavy Metal & Metal Hammer, τεύχος 346, Οκτώβριος 2013.print

The History Of Progressive Metal - Metal Storm.web

wikipedia.Progressive Metal. 2 Απριλίου 2014.web

Stonerrock.gr - The place of stoner rock.φεβρουάριος 12 2010.web

wikipedia.stoner metal.12 Απριλίου 2015.web

wikipedia.1960s in music,8 December 2015, at 15:10.web

wikipedia.1970s in music,19 March 2013, at 18:23.web

wikipedia.1980s in music,19 March 2013, at 18:31.web

wikipedia.1990s in music,1 May 2015, at 17:45.web

wikipedia.2000 in music,Popular Songs,6 December 2015, at 16:47.web

wikipedia.Heavy metal music,12 December 2015, at 19:26.web

wikipedia.Rock music genres,23 March 2013, at 09:59.web

allmusic.Heavy Metal,Heavy Metal Artists Highlights,12 December 2015,web

wikipedia,American styles of music,23 March 2015, at 12:51.web

wikipedia.European music,13 March 2013, at 23:56.web

ultimate guitar.How to Play Jazz Guitar,11/26/2015 by Creative Guitar..web

Βικιπαίδεια: *Rock music, Pop music, Soul music, Reggae, The Beatles, Bob Marley.*

Xeni_mousikh.pdf: *Η ιστορία της ξένης μουσικής '60 και '80.*

Σαν σήμερα: *Bob Marley 1945-1981.*

Music Heaven: *Κοινωνικά-μουσικά κινήματα από τα 50s ως τα 90s.*

Iefimerida: *The Woodstock Festival.*

ΟΜΑΔΕΣ

Independent	No doubt	Purple Team	Revolution	Solotrio
Βασιλική Σαφκάκη	Γιούλη Αγγελή	Χρήστος Μωσσαΐδης	Ρεβέκκα Κανή	Ερμιόνη Μπάδα
Δανάη Σταμούλη	Ευρώπη Ζουλούμη	Κων/να Ρεπάνη	Φίονα Κανή	Αλέξης Παπαθανασίου
Γιάννης Τσιάμης	Κων/να Γκόλφη	Ευαγγελία Ρήγα	Αποστόλης Θεοδώρου	Άρης Πολονύφης
Θανάσης Φέγγας			Κώστας Χρόνης	
Ευαγγελία Χασάπη			Άννα - Μαρία Γαλαζούλα	

Β Τετράμηνο

Υπεύθυνη Καθηγήτρια : Σταυρούλα Αλεξάκη ΠΕ06

Μουσικό Σχολείο Αγρινίου

Η «Ποίηση» της Δεκαετίας του '60

Ερευνητική Εργασία Α Λυκείου

2015 – 2016

Τρίτη 10 Μαΐου 2016

WOODSTOCK MUSIC & ART FAIR
presents
AN AQUARIAN EXPOSITION
in
WHITE LAKE, N.Y.*

THIS IS NOT ON THE FINAL PRODUCT

WITH
FRI, AUG. 15
Joan Baez
Ari0 Guthrie
Tim Hardin
Richie Havens
Incredible String Band
Ravi Shankar
Sly And The Family Stone
Bart Somner
Sweetwater
SAT, AUG. 16
Canned Heat
Creedence Clearwater
Grateful Dead
Keef Hartley
Janis Joplin
Jefferson Airplane
Mountain
Quill
Santana
The Who
SUN, AUG. 17
The Band
Jeff Beck Group
Blood, Sweat and Tears
Joe Cocker
Crosby, Stills and Nash
Jimi Hendrix
Iron Butterfly
Ten Years After
Johnny Winter

ART SHOW
Participating and exhibiting artists will include some of the most important names of the 1960s, including Andy Warhol, Robert Rauschenberg, Roy Lichtenstein, Peter Schjodden, and many others. All art will be displayed in the main exhibition tent.

CREFTS BAZAAR
If you like shopping and buying, the Woodstock Crafts Bazaar will be a real treat. You can find a wide variety of handmade goods, from jewelry to home decor. All items will be displayed in the main exhibition tent.

FOOD
There will be many food stands, including a variety of vegetarian and non-vegetarian options. All food will be displayed in the main exhibition tent.

HUNDREDS OF ACTS TO ROAM ON
With hundreds of acts, the Woodstock Music & Art Fair will be a real treat. You can find a wide variety of musical acts, from rock to jazz. All acts will be displayed in the main exhibition tent.

MUSIC STARTS AT 4:00 P.M. ON FRIDAY, AND AT 12:00 P.M. ON SATURDAY AND SUNDAY.

AUGUST 15, 16, 17.

3 DAYS OF PEACE & MUSIC

*WOODSTOCK MUSIC & ART FAIR, AUGUST 15-17, 1969, NEW YORK 12015

“Είχες την εντύπωση ότι τα πάντα είναι δυνατά, ότι τα πάντα μπορούν να ειπωθούν. Το '60 εγώ ήμουν 15 ετών και αναρωτιόμουν «γιατί το τραγούδι να λέει μόνο ερωτικά θέματα, δεν μπορεί να φιλοσοφεί; Δεν μπορεί να στοχάζεται; Να μιλάει για την πολιτική ή για την ύπαρξη;». Προσπάθησα να κάνω τέτοια τραγούδια και από την αποδοχή που είχαν, συμπεράνα ότι κάτι παρόμοιο σκεφτόντουσαν και οι άλλοι. Το ενδιαφέρον είναι ότι το ίδιο συνέβαινε διεθνώς. Είναι αξιοσημείωτο ότι πολύ πριν γίνει το «Berkley» ή ο «Μάης του 1968», στην Ελλάδα υπήρχε το 1-1-4. Ξεκινάει το 1963 ως μια σειρά από φοιτητικά αιτήματα, για το πάσο στα λεωφορεία ή για βελτιώσεις στη φοιτητική εστία, αλλά πολύ γρήγορα περνάει σε ένα αίτημα αλλαγής του παντός - πριν κλείσει χρόνος οι διαδηλώσεις ζητούσαν 15% για την Παιδεία, δημοκρατία, τήρηση του συντάγματος. Το τραγούδι που ήταν της μόδας τότε στο εξωτερικό ήταν το τραγούδι διαμαρτυρίας”. Διονήσης Σαββόπουλος, πηγή: www.lifo.gr

1) I'd love to change the world	<i>Ten Years After</i>
Independent	
2) People are strange	<i>The Doors</i>
Solosei	
3) Eleanor Rigby	<i>The Beatles</i>
Solosei	
4) Yesterday	<i>The Beatles</i>
Revolution	
5) Let it be	<i>The Beatles</i>
Revolution	
6) Reflections of my life	<i>Marmalade</i>
Revolution	
7) For what it's worth	<i>Buffalo Springfield</i>

Independent

8) Blowin' in the wind

Bob Dylan

Independent

9) Paint It Black

The Rolling Stones

Solosei

Ακάρεα (βίντεο)

Γιούλη Αγγελή

Κωνσταντίνα Γκόλφη

Ευρώπη Ζουλούμη

Independent

Βίκυ Σαφκάκη : φωνή

Δανάη Σταμούλη : κιθάρα

Γιάννης Τσιάμης : κρουστά

Θανάσης Φέγγας : πλήκτρα

Εύα Χασάπη : φωνή

Revolution

Άννα Μαρία Γαλαζούλα

Αποστόλης Θεοδώρου

Ρεβέκκα Κανή

Φιόνα Κανή

Κώστας Χρόνης

Solosei

Ερμιόνη Μπάδα (φωνή)

Χρήστος Μωσαΐδης (παραγωγή βίντεο)

Αλέξης Παπαθανασίου (κιθάρα)

Άρης Πολονύφης (κιθάρα, πιάνο, κρουστά)

Κωνσταντίνα Ρεπάνη (σαξόφωνο)

Ευαγγελία Ρήγα (πιάνο, φωνή)

Solosei

Αλεξάκη Σταυρούλα

Ερευνητική Εργασία 2^{ου} Τετραμήνου

22 Μαρτίου 2016

2^η Θεματική Ενότητα Ερευνητικής Εργασίας

Στην παρακάτω ερευνητική εργασία, με αφορμή και την συνεργασία μας σε ομάδες για την «μουσική παρουσίαση» της δεκαετίας του 60', σας αναλύουμε τα κομμάτια που δουλέψαμε και θα ερμηνεύσουμε. Εξηγούμε, με λίγα λόγια, το νόημα κάθε τραγουδιού, βασικές πληροφορίες καθώς και τους στίχους του καθενός.

Στο τέλος παραθέτουμε και ένα μικρό σχολιασμό και τους λόγους που μας παρότρυναν να επιλέξουμε τα συγκεκριμένα κομμάτια για την εργασία μας.

PAINT IT BLACK

Ένα τραγούδι των Rolling stones που πρωτοπαίχτηκε το 1966.

Το τραγούδι είναι μιλάει για ένα σύντροφο/ εραστή ο οποίος πέθανε και το άτομο που το διηγείται νιώθει κατεστραμμένος από την απώλεια της αγαπημένης του. Γι' αυτό τον λόγο, και θέλει ο αφηγητής να μετατραπούν όλα γύρω του σε μαύρο χρώμα έτσι ώστε να ταιριάζουν με την καταθλιπτική διάθεσή του.

‘I see a line of cars and they're all paint it black’ (= Βλέπω μια σειρά από αυτοκίνητα και είναι όλα βαμμένα μαύρα) : Μας παραπέμπει εδώ στη νεκροφόρα και στις λιμουζίνες

‘With flowers and my love, both never to come back’ (= με τα λουλούδια μου και την αγάπη μου να μην ξαναγυρίζουν πίσω.) : Μιλάει εδώ για τα λουλούδια που κρατάει και την αγαπημένη του στη νεκροφόρα

'I could not foresee this thing happening to you' (= δεν μπορούσα να προβλέψω αυτό που σου συνέβη) : Ήταν ένας ξαφνικός θάνατος

'If I look hard enough into the setting sun my love will laugh with me before the morning comes' (=εάν κοιτάξω αρκετά σκληρά μέσα στον ήλιο, η αγάπη μου θα γελάσει μαζί μου μέχρι να έρθει το πρωί) :Αναφέρεται στην αγαπημένη του στον παράδεισο .

Εικόνα 11. Rolling Stones

Paint it black

Στιχουργοί : Mick Jagger / Keith Richards

I see a red door and I want it painted black
No colors anymore, I want them to turn black
I see the girls walk by dressed in their summer clothes
I have to turn my head until my darkness goes

I see a line of cars and they're all painted black
With flowers and my love, both never to come back
I see people turn their heads and quickly look away
Like a newborn baby it just happens every day

I look inside myself and see my heart is black
I see my red door and I must have it painted black
Maybe then I'll fade away and not have to face the facts
It's not easy facing up when your whole world is black

No more will my green sea go turn a deeper blue
I could not foresee this thing happening to you
If I look hard enough into the setting sun
My love will laugh with me before the morning comes

I see a red door and I want it painted black
No colors anymore I want them to turn black
I see the girls walk by dressed in their summer clothes
I have to turn my head until my darkness goes

I want to see your face painted black, black as night, black as coal
Don't want to see the sun, flying high in the sky
I want to see it painted, painted, painted, painted black, yea

ELEANOR RIGBY

Ένα τραγούδι των Beatles που πρωτοεμφανίστηκε το 1966

Το τραγούδι οφείλεται ουσιαστικά στην φαντασία του Paul McCartney και στην επιρροή της παιδικής του ηλικίας όπου συνήθιζε να βοήθα τους ηλικιωμένους της γειτονιάς . Καθώς ξεκίνησε δεν είχε συγκεκριμένη ιδέα για το περιεχόμενο . Μετά όμως από τον στίχο ‘ picks up the rice from the church where a wedding has been’ (= μαζεύει το ρύζι από την εκκλησία όπου έγινε

ένας γάμος) ,του ήρθε όλη η συνέχεια του κομματιού και έτσι νότα – νότα και στίχο – στίχο δημιουργήθηκε το κομμάτι.

Εικόνα 12. Beatles

Eleanor Rigby

Στιχουργοί : Paul McCartney / John Lennon

Ah, look at all the lonely people
Ah, look at all the lonely people

Eleanor Rigby picks up the rice in the church where a wedding has been
Lives in a dream
Waits at the window, wearing the face that she keeps in a jar by the door
Who is it for?

[Chorus]

All the lonely people

Where do they all come from?

All the lonely people

Where do they all belong?

Father McKenzie writing the words of a sermon that no one will hear

No one comes near.

Look at him working. Darning his socks in the night when there's nobody there

What does he care?

[Chorus]

Eleanor Rigby died in the church and was buried along with her name

Nobody came

Father McKenzie wiping the dirt from his hands as he walks from the grave

No one was saved

PEOPLE ARE STRANGE

Ένα τραγούδι των Doors που πρωτομαθεύτηκε το 1967

Το κομμάτι το έγραψε ο Jim Morrison κατά την διάρκεια μίας περιόδου άσχημης

ψυχολογικής κατάστασης όπου συνειδητοποίησε πως : If you are strange people are strange

(= εάν είσαι παράξενος, ο κόσμος είναι παράξενος). Έτσι εμπνεύστηκε και έγραψε το

τραγούδι του οποίου την μουσική συνέθεσε ο κιθαρίστας του συγκροτήματος, Krieger .

People are strange

Στιχουργός: Jim Morrison

People are strange when you're a stranger

Faces look ugly when you're alone

Women seem wicked when you're unwanted

Streets are uneven, when you're down

When you're strange

Faces come out of the rain

When you're strange

No one remembers your name

When you're strange

When you're strange

When you're strange

People are strange when you're a stranger

Faces look ugly when you're alone

Women seem wicked when you're unwanted

Streets are uneven when you're down

When you're strange

Faces come out of the rain

When you're strange

No one remembers your name

When you're strange

When you're strange

When you're strange

When you're strange

Faces come out of the rain

When you're strange

No one remembers your name

When you're strange

When you're strange

When you're strange

Εικόνα 13. The Doors

Συνοψίζοντας:

Τα κομμάτια αυτά μας παραπέμπουν ξεκάθαρα στο πνεύμα αυτής της εποχής , μιας εποχής αλλαγών και ανακατατάξεων όπου όλοι αμφισβητούν και όλοι αμφισβητούνται. Τα τραγούδια δείχνουν την απομόνωση την κατάθλιψη και την εγκατάλειψη που επικρατούσε τότε . Γι ‘ αυτό το λόγο επιλέξαμε και εμείς τα τραγούδια αυτά αφού αποτυπώνουν ακριβώς το κλίμα της δεκαετίας του 60’

ΠΗΓΕΣ

- www.songfacts.com
- www.lyricsfreak.com

Ομάδα: Revolution

Καθηγήτρια: Αλεξιάκη Σταυρούλα

Ερευνητική Εργασία 2^{ου} Τετραμήνου

18 Απριλίου 2016

Let it be (The Beatles)

When I find myself in times of trouble
Mother Mary comes to me
Speaking words of wisdom, let it be
And in my hour of darkness
She is standing right in front of me
Speaking words of wisdom, let it be

Let it be, let it be
Let it be, let it be
Whisper words of wisdom, let it be

And when the broken-hearted people
Living in the world agree
There will be an answer, let it be
For though they may be parted
There is still a chance that they will see
There will be an answer, let it be

Let it be, let it be
Let it be, let it be
Yeah, there will be an answer, let it be
Let it be, let it be
Let it be, let it be
Whisper words of wisdom, let it be

Let it be, let it be
Ah, let it be, yeah, let it be
Whisper words of wisdom, let it be

And when the night is cloudy
There is still a light that shines on me

Shine on until tomorrow, let it be
I wake up to the sound of music,
Mother Mary comes to me
Speaking words of wisdom, let it be

Let it be, let it be
Let it be, yeah, let it be
Oh, there will be an answer, let it be
Let it be, let it be
Let it be, yeah, let it be
Whisper words of wisdom, let it be

Yesterday (The Beatles)

Yesterday all my troubles seemed so far away.
Now it looks as though they're here to stay.
Oh, I believe in yesterday.

Suddenly I'm not half the man I used to be.
There's a shadow hanging over me.
Oh, yesterday came suddenly.

Why she had to go, I don't know, she wouldn't say.
I said something wrong, now I long for yesterday.

Yesterday love was such an easy game to play.
Now I need a place to hide away.
Oh, I believe in yesterday.

Why she had to go, I don't know, she wouldn't say.
I said something wrong, now I long for yesterday.

Yesterday love was such an easy game to play.
Now I need a place to hide away.
Oh, I believe in yesterday.

Mm mm mm mm mm mm mm

Reflection of my life (Marmalade)

The changing of sunlight to moonlight
Reflections of my life, oh how they fill my eyes
The greetings of people in trouble
Reflections of my life, oh how they fill my mind

All my sorrow, sad tomorrow
Take me back to my old home
All my cryin', feel I'm dyin', dyin'
Take me back, to my old home

I'm changin', arrangin', I'm changin'
I'm changin' everything, ah everything around me
The world is a bad place, a bad place
A terrible place to live, oh but I don't wanna die

All my sorrow, sad tomorrow
Take me back to my old home
All my cryin', feel I'm dyin', dyin'
Take me back, to my old home

Ομάδα: Independent

Καθηγήτρια: Αλεξιάκη Σταυρούλα

Ερευνητική Εργασία 2^{ου} Τετραμήνου

18 Απριλίου 2016

I'd Love To Change The World

[Ten Years After](#)

Everywhere is freaks and hairies
Dykes and fairies, tell me where is sanity
Tax the rich, feed the poor
Till there are no rich no more?

I'd love to change the world
But I don't know what to do
So I'll leave it up to you

Population keeps on breeding
Nation bleeding, still more feeding economy
Life is funny, skies are sunny
Bees make honey, who needs money, Monopoly

I'd love to change the world
But I don't know what to do
So I'll leave it up to you

World pollution, there's no solution
Institution, electrocution
Just black and white, rich or poor
Them and us, stop the war

I'd love to change the world
But I don't know what to do
So I'll leave it up to you

For What It's Worth

[Buffalo Springfield](#)

There's something happening here
What it is ain't exactly clear
There's a man with a gun over there
Telling me I got to beware

I think it's time we stop, children, what's that sound
Everybody look what's going down

There's battle lines being drawn
Nobody's right if everybody's wrong

Young people speaking their minds
Getting so much resistance from behind

It's time we stop, hey, what's that sound
Everybody look what's going down

What a field-day for the heat
A thousand people in the street
Singing songs and carrying signs
Mostly say, hooray for our side

It's s time we stop, hey, what's that sound
Everybody look what's going down

Paranoia strikes deep
Into your life it will creep
It starts when you're always afraid
You step out of line, the man come and take you away

We better stop, hey, what's that sound
Everybody look what's going down
Stop, hey, what's that sound
Everybody look what's going down
Stop, now, what's that sound
Everybody look what's going down
Stop, children, what's that sound
Everybody look what's going down

Blowin' In The Wind

[Bob Dylan](#)

How many roads must a man walk down
Before you call him a man ?
How many seas must a white dove sail
Before she sleeps in the sand ?
Yes, how many times must the cannon balls fly
Before they're forever banned ?
The answer my friend is blowin' in the wind
The answer is blowin' in the wind.

Yes, how many years can a mountain exist
Before it's washed to the sea ?
Yes, how many years can some people exist
Before they're allowed to be free ?
Yes, how many times can a man turn his head
Pretending he just doesn't see ?
The answer my friend is blowin' in the wind
The answer is blowin' in the wind.

Yes, how many times must a man look up
Before he can see the sky ?
Yes, how many ears must one man have
Before he can hear people cry ?
Yes, how many deaths will it take till he knows
That too many people have died ?
The answer my friend is blowin' in the wind
The answer is blowin' in the wind.

Ομάδα: Ακάρεια

Καθηγήτρια: Αλεξιάκη Σταυρούλα

Ερευνητική Εργασία 2^{ου} Τετραμήνου

18 Απριλίου 2016

Κατασκευή βίντεο

Η ομάδα «**Ακάρεια**» στο πλαίσιο της ερευνητικής εργασίας, θα φτιάξει ένα βίντεο το οποίο θα περιλαμβάνει όλη σχεδόν την δουλειά των μαθητών. Πιο συγκεκριμένα, το βίντεο θα μιλάει για την εποχή του '60 σε όλους της, τους κλάδους. Το κύριο θέμα βέβαια είναι οι αλλαγές που προσπάθησαν να γίνουν και γενικώς οι επαναστάσεις. Έτσι θα μιλήσουμε για τους μουσικούς επαναστάτες και διάφορα μουσικά κινήματα, τον πόλεμο του Βιετνάμ, των κίνημα κατά του ρατσισμού και ειδικότερα για τα δικαιώματα των μαύρων που ήταν σε πολύ υποβαθμισμένο επίπεδο. Μια καλή ανάλυση σε αυτό το θέμα των μαύρων θα μπορούσαμε να κάνουμε και για τον Martin Luther King. Υπάρχουν και άλλα γεγονότα όπου θα βάλουμε στο βίντεο, απλώς απ' τα πιο σημαντικά είναι αυτά. Στο βίντεο θα παίζουμε εμείς οπού με την συζήτηση θα περιγράψουμε γεγονότα, καλλιτέχνες, τραγούδα αλλά και θα λέμε τις δικές μας απόψεις. Τέλος, ανά τακτά πάνω στην παρουσίασή μας θα δείχνουμε εικόνες οπού θα έχουν δημοφιλή τραγούδια της εποχής, τα οποία θα υπάρχουν στο βίντεο ως μουσική υπόκρουση ώστε να παρουσιαστούν όλα τα θέματα σχετικά με '60 (κάτι σαν slideshow).

Η ροή του βίντεο θα είναι:

- Πρόλογος
- Καθένας θα μας αναφέρει κάτι με λίγα λόγια
- Θα υπάρχει εναλλαγή/συζήτηση και οι απλή ανάγνωση
- Ενδιάμεσα, ανάλογα με το τι θα παρουσιάζουμε θα υπάρχουν εικόνες, βίντεο και ίσως ένας αναγνώστης κατά την παραγωγή κάποιων φωτογραφιών

Πιο συγκεκριμένα θα μιλήσουμε για:

- Επαναστάτες τραγουδιστές
- Μουσικά-επαναστατικά κινήματα
- Ρατσισμός του '60- Προβλήματα- Αντιμετώπιση
- Μάρτιν Λούθερ Κίνγκ
- Hippies (τα μεγάλα ξεσπάσματα)
- Φεστιβάλ Woodstock
- Εποχή απελευθέρωσης
- Στίχοι τραγουδιών-ποιημάτων με νόημα
- Πόλεμος του Βιετνάμ

Ομάδες

Independent	Ακάρεα	Solosei	Revolution
Βασιλική Σαφκάκη	Γιούλη Αγγελή	Ερμιόνη Μπάδα	Άννα - Μαρία Γαλαζούλα
Δανάη Σταμούλη	Κων/να Γκόλφη	Χρήστος Μωσαΐδης	Αποστόλης Θεοδώρου
Γιάννης Τσιάμης	Ευρώπη Ζουλούμη	Αλέξης Παπαθανασίου	Ρεβέκκα Κανή
Θανάσης Φέγγας		Άρης Πολονύφης	Φιόνα Κανή
Ευαγγελία Χασάπη		Κων/να Ρεπάνη	Κώστας Χρόνης
		Ευαγγελία Ρήγα	

